

RUH MADDE

Sayı: 77 — Haziran 1966

Cemiyet adına Sahip ve

Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

Hazırlayanlar :

Ferdun Tepeköy

Erul Haras

Ergün Arıkdal

Ali Yesari

Sah Öge

Erul Sevil

Arme Nakip

Ezer Ölçerman

Mehmet Sancar

Ömer Salkök

Karadeniz ve Cemiyet binası

Sıraselviler, Billürcü

Sümbül Apt. No. 14/2

(Giel Santral Sokağı)

Dizgi ve Baskı :

Baha Matbaası

Kapak Baskı :

Karadeniz Matbaası

Abone ücreti :

Yıllık 18 Lira

6 aylık 9 Lira

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Cemiyet olarak şimdiye kadar, ister istemez ruhun mevcudiyeti, ölümsüzlüğü, tekâmülü, yeniden bedenlenme; öldükten sonra dünyaya tekrar geliş olayları üzerinde durduk. Bu, mevcut olmayan bir şeyi iddia, merakları tatmin veya endişeli kalpleri teselliye matuf bir gayret değildi. Çalışmalarımız ilerledikçe şuurlanma nisbetimiz artmaktadır. Şöyle ki:

Metod olarak sayılı şahsın şahid olduğu vak'alar (Jose Arigonun mucizevi ameliyatları, Uberaba görüntüleri, mahdut gurupların aldığı celseler..) insanların tümünü etkilememektedir. İnananlar var şüphesiz; fakat onlar da karşılaştıkları yeni fikirlerin her günkü hayattaki tatbikatını görmek istiyorlar ve yerden göğe kadar haklıdırlar.

Ben yalnızken odamda bir hayalet görsem veya bana çok kıymetli olduğu mülâhazasıyla bir celse zaptı verseler, ve ben gerek olayı, gerek kâğıt üzerindeki yazıyı değerlendiremezsem, kendi hayatım ve başkalarının hayatı üzerinde bu olay ve fikirlerin makul ve müsbet etkilerini göremezsem bu hadisenin veya okuduğum cümlelerin ne faydası olur?

Bugün dünya üzerinde önemli değişiklikler olmaktadır. Dünya çekim kuvvetinde bir azalma müşahade edilmiştir. İklim değişiklikleri oluyor. Yer yer kaza ve felâket diye adlandırılan olaylar sıklaşmaya başlamıştır. Dünya nüfusu sür'atle artıyor, doğum kontrolü bu artışı önleyememektedir. Bunun yanında insanların beslenmesi, giydirilmesi, sıhhi şartlar altında yaşatılması, tahsil ve terbiyesi problemleri ile ciddi ve olumlu, planlı bir şekilde meşgul olunamamaktadır. Neden?

Fert egoları; zümre, millet, parti münasebetlerinde cari prensipler anlayışlı ve yararlı bir tatbikatı mümkün kılmamaktadır. Kaba kuvvet, yalan ve hile devri sona ermek üzeredir. Dünya üzerinde küllî bir değişikliğin olacağı asla söylenemez. Fakat insanlar DOĞRUyu görmek, bunları anlayışlarına göre tatbik etmek ve bu tatbikatlarının neticelerine katlanmak zorundadırlar.

Açıkça buna VICDANİ bir tatbikat da diyebiliriz.

(Devamı Sayfa 26 da)

SEVİNÇ ŞARKISI

Friedrich Schiller
1786

Beethoven'e 9. Senfoniye
İlham Eden Şiir.

I

Tanrısal kıvılcım, sevinç,
Mutlu bir mekânın evlâdı;
Mabedine, semâvi,
Ateşten bir kalple girelim.
Boş gururun ayırdığını
Tatlılığın birleştirir ve
Hafif kanadın üzerlerine gerilince
İnsanlar kardeş bilirler birbirlerini.

Bu alemin öpüşünü
Milyonlarca varlık duysun!
Kardeşler, yıldızlı göklerden ötede
Bizi seven bir Sahib otursa gerek.

II

Saadeti tadan biri,
Sadık bir dost olan,
Ya da sevimli bir kadının sahibi
Sevincini bizimkine katsın!
Evet, bu sevinci tadan
İsterse yeryüzünde bir tek can olsun!
Ve böyle bir şeyi tanımamış olan
Ağlayarak kaçsın
Şölenimizden.

Bu koca dünyada her yaşayan
Tek aşkı yaşasın!
O yıldızlara götürür
Bilinmeyenin hüküm sürdüğü.

III

Her can tabiatın bağrında
Bu sevinçten içer.

İyi, kötü, herkes
Onun pembe yolunu izler.
O bize buseyi, asmayı,
Ölüncüyedek sadık dostu verdi.
Böcek de şehveti bilir
Ve melek gerçeği görür.

Ürperiyorsunuz değil mi, milyonlarca can?
Dünya, yaratıcıyı seziyor musun?
Onu yıldızlardan ötede ara!
Mekânı yıldızlardan uzaklarda.

IV

Sevinç doğayı yöneten
Kudretli yaydır.
Sevinç, sevinç, büyük dünya saatinin
Çarklarını döndürür.
Dallardan çiçekler çıkar
Gökte güneşler doğar;
Görünmeyen ufuklarda
Küreler döner.

Semada koşuşan güneşler gibi
Yürüyün kardeşler yolunuzda
Zafere giden bir kahraman sevincinde.

V

Gerçeğin ateşten aynasında o,
Araştırana gülümser.
Cesaretin yüksek tepelerinde
Kendini feda edenin adımlarını yönetir.
İmanın açık alanında
Alevi rüzgârda ürperir;
Ve mezarlara kadar
Melekler arasında, yükselir.

Çalışın milyonlarca can!
Daha güzel bir cihan için!
Ötede, yıldızlı gökten ötede
Yüce Tanrı size karşılığınızı verecek.

VI

Tanrılar bizden bir şey beklemezler.
Onlara benzemek güzeldir.

Yazımızda bahsi geçen İstanbul 7. Noterliğince tasdikli 1.4.1953 tarihli celse zaptı Cemiyetimizde görülebilir.

Örülmemiş olay

Akdeniz ve Ege sahillerinde deniz çekiliyor ve alçalıyor

İSKENDERUN'DA DENİZ 31 METRE ÇEKİLDİ

İtalyada da deniz 31 metre alçaldığı için gemiler rıhtıma yanaşamıyorlar

İSKENDERUN ile Çanakkale arasında, bütün Ege ve Akdeniz sahillerinde, önceki akşamdan itibaren deniz 31 metre alçaldığı için gemiler rıhtıma yanaşamıyorlar. Akdeniz ve Ege sahillerinde deniz 31 metre alçaldığı için gemiler rıhtıma yanaşamıyorlar. Akdeniz ve Ege sahillerinde deniz 31 metre alçaldığı için gemiler rıhtıma yanaşamıyorlar.

SON HAFTANIN TABİAT OLAYLARI

YURT HABERLERİ SERİSİ

Bir Hadisenin Düşündürdükleri

Tabiat Hadiselerinde KEHÂNET

Sene 1953, Nisan ayının birinci günü... Çarşamba! İstanbulda bir noter odası.. Sirkaci Kafkas geçidi No. 12 de faaliyette bulunan 7 nci Noterlik...

İstanbul 7 nci Noteri Selim Demirelli'nin odası.. Noterlikte, No. 2926 ile kaydedilen yapılacak bir «Resen Zabıt» ın hazırlıkları yapılıyor. Bilâhare Dr. Bedri Ruhseliman'ın başkanlığında Noter huzurunda bulunan zavât tanzim edilen zaptın kelimesi kelimesine doğru olduğunu inzalanyla tasdik ediyorlar. Nihayet resmi formalitenin tamamlanması için vaki hali tesbit eden mezkûr zabıt varakası, Noter tarafından da imzalanarak mühürleniyor. Bir medyom vasıtasıyla alınmış olan ve kehanet karakteri taşıyan tebliğ bu suretle za-

man bakımından resmen tescil edilmiş oluyordu.

Alınan tebliğde aynen şöyle denilmektedir:

«... Türkiye böyle bir arızaya uğrayacaktır. O kavis (Mersin körfezinden başlayarak takriben Seyhan nehri mesirini takip eden kavis kastediliyor.) denizin içeri çekilmesi olacak. Beş sene sonra Kaliforniya da aynı akibete uğrayacak...»

«Cemiyetin başkanı Bedri Ruhseliman'ın suali: — Türkiyenin bu akibeti beş sene evvel mi olacak?»

«Medyom: — Hayır!»

Artık elde istikbal için müsbet bir delil olacak bir vesika bulunmaktadır. Zira bu vesikanın ne tarihinin ve ne de münde-

... tahrif edilmesi mümkün değildir. ... Nisanının birinci günü res- ... yapılmış olan sözlerin hakikaten ... ve öylece söylenmiş olduğunu ka- ... her halde hatalı bir iş olmaya- ... Bundan sonra bizim artık bekle - ... başka yapacağımız bir iş kalmı- ... Nitekim öyle de olmuştur. 1953 sene- ... 1966 yılına kadar beklenmek zorun- ... Evet, 1966 yılının 23 Mar- ... 1953 yılında haber verilmiş olan ta- ... geniş bir alan dahilinde (ve ... Medyomun işaretlediği saha dahi- ... daha bariz olarak) meydana gelmiş ... bütün memleket halkının alâkalanması- ... sağlamıştır.

Şize gene bir vesika olarak gazete ha- ... lerinden başlıkları vermek isterim:

(25 Mart 1966 tarihli gazetelerden)

«Görülmemiş olay» başlığı altında şöy- ... eniyor:

«Akdeniz ve Ege sahillerinde deniz çe- ... ve alçalıyor.»

«İskenderunda deniz 31 metre çekildi.»

«Antalyada da deniz 2 metre alçaldığı ... gemiler rıhtıma yanaşamıyorlar.»

Bodrum ve İskenderunlu denizciler «O- ... 30 yıldan beri ilk defa vukubulduğu- ... bildirmişler ve «Bu olaya havada tek ... bulut yokken poyraz esmesi sebep olu- ... demişlerdir.

Olayın tahakkuk etmiş olduğunu her ... evvel kabul edebiliriz. Zira, 1953 de ... miş tebliğde bilhassa İskenderun hava- ... de bir deniz çekilmesi olayının vukubu- ... ığı bildirilmiş ve bu aynen olmuştur. ... sorulan suale verilen cevapta zama- ... kat'i tesbiti yapılmamış ise de 5 yıldan ... vuku bulacağı söylenmiştir ki, bu da ... çıkmıştır. Şimdi kehanetin ikinci kıs- ... tahakkukunu beklememiz icabedi - ... Kaliforniya sahillerinde de aynı ola- ... vuku bulması için 1971 yılına kadar ... zarureti vardır. Cemiyet olarak, ... Kaliforniya sahillerinde vuku bulacak olan ... mahiyetteki deniz çekilmesi hadisesi- ... A.B.D. de faaliyette bulunan spirit te- ... küller kanalıyla, alâkalı çevrelere duyur- ... ılması bir vazife olarak ele alınmıştır. Bu

suretle insanların, iman takviyesi babında, böyle bir misalin müşahedesıyla daha da kuvvetlenmelerine yardım edilmiş oluna- caktır.

Tabiat hadiseleri belirli tabiat kanun- larına bağlı olarak ve muayyen maksatlara uygun şekillerde ortaya çıkmaktadır. Bun- ların arasında normal karşıladığımız hadiseler bulunduğu gibi olağanüstü vasıf- lar taşıyanları da az değildir.

Söylediğimiz gibi, her hadise bir kanu- na tâbi olarak meydana gelir. Fakat biz o- nun kanunlarını bilemiyorsak, o hadisenin gelişimi hakkında da bir bilgimiz yoktur demektir. Dolayısıyla böyle bir hadise bi- zim için hem hayret uyandıracak ve hem de tarafımızdan meydana getirilmesi müm- kün olmayan bir vasıf taşıyacaktır.

Bugünkü Jeoloji, Meteoroloji, Fiziki Coğrafya gibi ilim dalları tabii afetlerin ne zaman, nerede meydana gelecekleri hak - kında önceden bize bilgi verememektedir. Hatta astronomi ilmi dahi dünya üzerinde hasar meydana getirecek bir meteoritin ne zaman ve nereye düşeceğini bize önceden haber verecek bilgiden mahrum bulunmak- tadır. Keza yer sarsıntılarının ne kadar de- vam edeceklerini ve nerelerde vuku bula- cıklarını önceden kestirememekteyiz.

Durum bu merkezde iken insan bilgisi- nin kehanet imkânlarıyla halledilmesi mev- zuubahis edilemeyecek olan yukarıda zikret- tiğimiz önceden haber veriş hadisesini han- gi esasa bağlayıp izahını yapacağız?

Bugün insanoğlu, elindeki geniş ve kud- retli teknik imkânlarına rağmen, büyük ta- biat olaylarını bizzat meydana getirmek veya vukubulmakta olan bir büyük tabiat olayını durdurmak yetki ve kudretine sa- hip değildir.

Bu sebeple bu olayların tertiplenişi ve- ya insanlara vukuundan önce kehanet tar- zında haber verilmesi insan zekâ ve kudreti- nin üzerindeki zekâların işi olması gerekir. Böyle bir izahın dışında problemimizi hal - ledecek başka bir çözüm yolu pek de tat- minkâr olmayacaktır.

Hiç şüphe yok ki, büyük tabiat hadi-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

seleri ne başı boş ve ne de kanunlara tabi olmadan vukubulur. Kâinat nizamı içinde onların pek önemli birer mevkiî vardır.

Ayrıca, her bir hadisenin mutlaka bir veya birçok sebepleri mevcuttur. Bu amillerin karakteri ortaya çıkacak hadisenin karakterine şekil verir. Nitekim, incelediğimiz denizin çekilmesi hadisesi hakkında da, elbetteki bir takım âmilleri sürülecektir. Sürülmüştür de. Meselâ, poyraz rüzgârının etkisi, atmosferik bir âmil olarak, yer altı depremlerinin su kütlelerinde meydana getireceği hareket de jeolojik bir âmil olarak ileri sürülmüştür. Bu izahlar doğru olabilir veya olmayabilir de. Fakat, doğru olan şudur ki, bizlerin belki bugün bilemediğimiz fiziki karakterli âmilleri elbette ki mevcuttur. Ancak, bu âmillerin mevcut oluşu o âmillerin tasarrufunu elinde bulunduran şuurlu müessirlerin mevcut bulunmadığını bize göstermez. Bilâkis insan kudreti dışında idareci ruhi bir mekanizma ile alâkalı yönetici şuurlu bir tesirin mevzu bahis hadiseleri yaratacak âmilleri meydana getirdiklerini bize indirekt olarak açıkça ortaya koyar. Büyük tabiat hadiselerinin birer kehânet tarzında önceden bildirilmesi biz insanlar için ilâhi idareci bir mekanizmanın yönetici tesirlerini açıkça ortaya koyması bakımından büyük bir ehemmiyet taşır.

Zira insan böyle bir tahmini önceden yapacak bir bilgi kudretine sahip değildir. Ayrıca, tahakkuk etmiş bir kehânetin de tesadüfle değerini küçümsemekte tatmin - kâr olamaz.

Zira birçok tesadüflerin bir araya gelecek hepsinin birden ortaya çıkışlarını izah edecek ihtimaliyet kanunları mevcut değildir.

Zaman üzerindeki ihtimaliyetin tahakkuku, mekân üzerindeki isabetin şaşmazlığı... Birçok uzak ihtimallerin bir araya toplanarak bir anda ve bir hadise içinde tahakkuk etmiş olmaları hem tesadüfü ve hem de insan eseri olması ihtimalini ortadan kaldırmaktadır. Büyük tabiat olaylarının ele alınması taktirinde ise durum daha da büyük bir kat'iyet kazanmaktadır. Nitekim, bu tip tabiat hadisesinin vuku bulacağına önceden tesbiti bugün için ilmezi imkânsızdır. Hal böyle olunca hadiseden 13 yıl önce söylenmiş bir kehânetin tesadüfe - rasgele - bir hadiseye uyduğu ne iddia edilebilir, ne de bunu insanın bizzat meydana getirdiği söylenebilir.

Büyük tabiat olaylarının zaman ve mekân tasrih edilerek önceden bildirilmesi insanları olumlu kanaatlere götürecektir çok daha kuvvetli delilleri ihtiva eder. Bu takdirde, insanın zihnine takılan bir takım istifhamlar ve ihtimaller bir kalemde bertaraf edilmiş olmaktadır.

Burada hadiseyi yapan ve insanlara önceden bildiren merciin insanlık kademesi dışında bulunması lâzım geldiği kanaati daha sağlam ve kolaylıkla temin edilir.

Zaten, diğer hadiselerde olduğu gibi büyük tabiat hadiselerinin de vukuundan evvel bildirilmesi, insanlığın uyarılmasında çok müessir bir vasıta olmaktadır.

**RUH
MADDE**

6. Cildimiz Çıkmıştır

Hususi olarak hazırlanan bez kapaklı cildlerimiz satışa arz edilmiştir.

Arzu eden okurlarımız Cemiyet lokafinden temin edebilirler. Ayrıca, adresinize ödemeli olarak da gönderilir.

Sipariş adresi : P.K. 1157 — İSTANBUL

İncalar'ın kaybolmuş şehri

"PAJATÉN,, bulundu

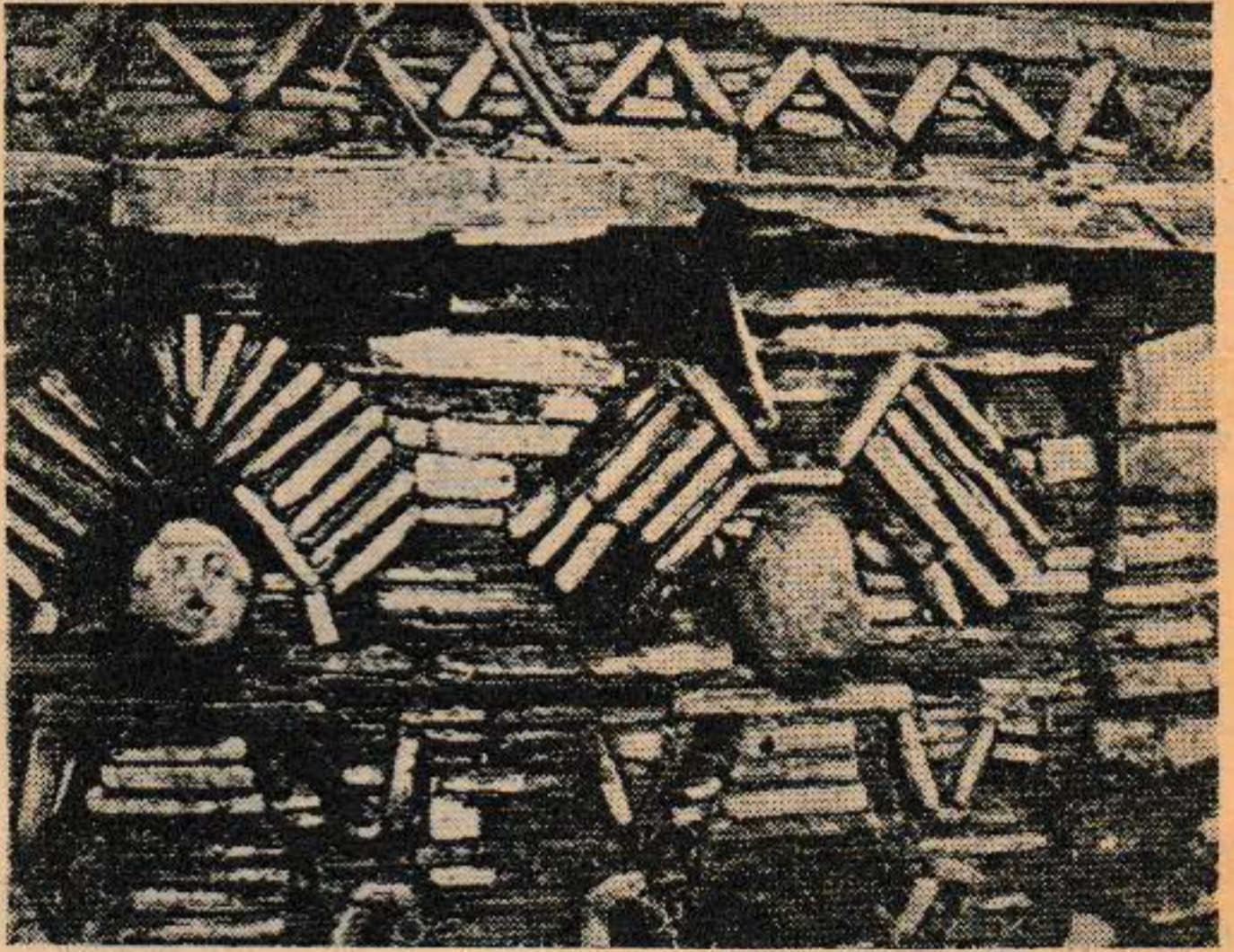
Sao Paulo muhabirimiz Dimi P.

Peru'daki (Peru) EL
gazetesinin yazı işleri
bir haber geldi: Pa-
And dağlarında bir
Carlos Torrealba Ju-
isimli bir köylü, asır-
beri sık ormanlarda
kalan, bir taştan şehir
bulmuştur.

Arkeologlar o mıntaka-
giderek havadisın
olduğuna şahadet
Hakikaten tarihin
bahsettiği
PAJATÉN şehrinin
idi. Birkaç gün
gelen Gene Savoy (A-
bir arkeolog) gör-
güzellikler karşısın -
haykırmıştır: «Fev-
Arkeolog olarak ha-
boyunca, böyle güzel
hiç rastlamadım.»

Bu keşiften turistik bir
temin etmek düşün-
Peru hükümeti Tu-
birliğinin iştirakiyle,
sivil - askerî heyet ku-
Pajatén harabelerini zi-
ederek onları, mem-
turizm programına
etmeğe çalışıyor.

Bu heyet, günlerce
ve dik yollardan yürü-
bütün San Martin
gesini geçip, sık orman-
ve And dağlarının vahşi
ağaçlarından da geçerek,
harabelere yaklaşmışlar. Fa

Carlos Torrealba Juarez isimli köylünün tesadüfen keşfet-
tiği, arkeologları hayranlık içinde bırakan «İnca» ların
Pajatén şehrinin sokakları şaheser motiflerle süslüdür...

kat bu zorluklardan başka,
büyük bir bataklık arazi ve
4 bin metreye kadar tepe -
ler aşarak, dağların öte ta-
rafındaki vahşi ormanlara
tekrar girerek, en nihayet
büyük Pajatén'e vardılar.
Bu seyahat 15 gün sürmü-
tür.

Asırlık ağaçların göl -
gesinde eski şehir, sessiz so-
kaklarıyla, evlerin ve ma-
betlerin taşlarla süslü, el
değmemiş şekilleriyle istira-
hat etmekte idi.

Prof. Pedro Rojas Pon-

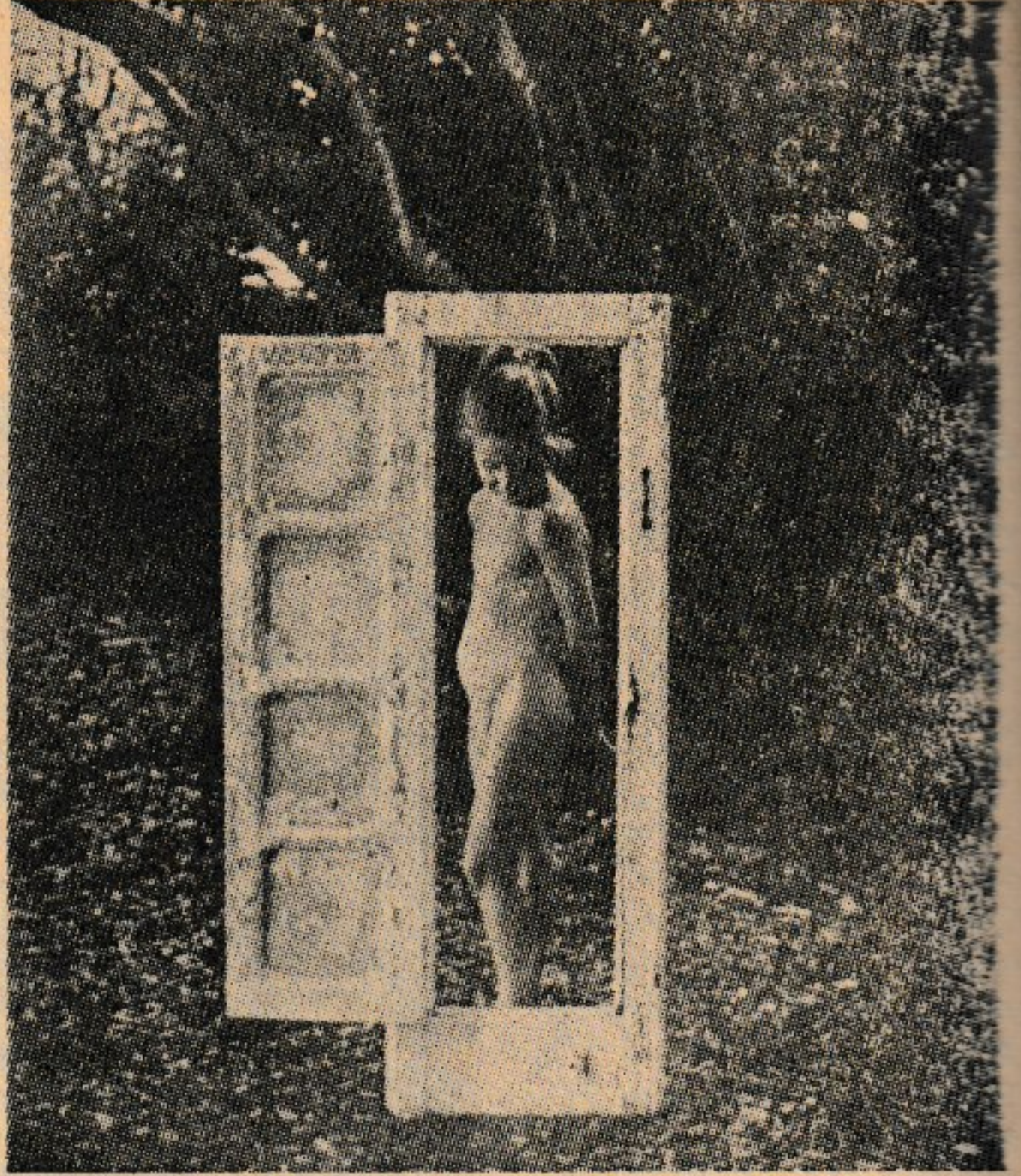
ce'ye göre, harabeler, İnca'-
larla aynı zamanda yaşamış
HUYALAS'ların kültürüne
ait. «Kaybolmuş şehir» de
bulunan eserlerin bir kısmı,
millî Arkeoloji Müzesine
nakledilmekte, aynı zaman-
da Turizm Birliği de bir ha-
va meydanı inşa etmeği dü-
şünmekte, asırlarca insan -
dan saklı kalan bu hazine-
lerin de, izahlı bir kataloğu-
nu tertib etmektedir.

Manchete - No. 721

12.2.1966

Jean LAMARRE

Bu dosya açılın mı? Düne kadar «TABU» addolunan bir konu hakkında, sahte tevazu ve mürailiğe sapmadan, bahsedilebilir mi? İki yeni olay, bizi konuşmağa sevketmiştir. Anthony olayı hatırlardadır: Geçen Kasım ayında, bir polis komandosu, Üniversite Sitesindeki öğrencilerle çatışıyor; sebebi, genç kızların pavyonuna girişi yasaklayan bir kontrol kulesinin inşa edilmesi. Yaralananlar olmuş ve kovulan altı öğrenci, avukatları Mr. de Gaspard vasıtasile, Müdüriyet ve İdare Kurulunu, meskene taarruz ve haksız yere işe son vermeden dolayı mahkemeye vermişlerdir. Genç öğrencilerin baş kaldırdığı sanılmış ise de ha-

Cinsel Serbestlik Saadete Ulaştırır mı?

reket bir ihtilali andırıyor - du. Kendi haklarından emin görünen bu delikanlıların mahkemeye baş vurmaları, seksüel (cinsel) ahlâk telâkkilerinin kökünden değiştiğine işarettir. Bizim de bu konuya eğilmemiz gerekiyor. Bu kararımızı vermeğe, bizi ikinci bir olay teşvik etti: Pariste öğrenciler için bir «Aile Planlama Merkezi»nin açılması. Tabipler, psikoloğlar ve gençlerin kendileriyle görüşerek,

muhabirlerimiz anketi yürütmüşlerdir.

●
Öğrenciler arasında akdolunan bir izdivaç, %80 ihtimalle, yedi ay sonraki bir doğumun habercisidir. Anne Sylvie benimle konuşuyor. Yirmi yaşında, saçları «à la Françoise Hardy» kesilmiş, ciddi ve masum tavırlı sosyoloji öğrencisidir. 23 yaşındaki tıbbiyeli arkadaşı Bernard ile birlikte, öğrencilerin mahalli «Aile Plan-

lama» sından sorumludur. Pariste, Boulevard Saint-Michel 22 de, beyaz bir binanın birinci katında, Fransa Milli Talebe Cemiyeti'nin de merkezi olan dairede, çekiç sesleri ve yaş boya kokuları arasında, münhasıran öğrencilere ait olan dünyanın ilk «Aile Planlama Merkezi» açılmıştır. Ufacık bir lokaldir bu: tamamı 15 m² yi geçmiyor, iki yazıhane ve bir bekleme odası, iki katı işgal eden

Sosyal Güvenlik ve Dispanserlerin muayene odası arasına sıkışmıştır. Bana anlattıklarına göre, Vivienne sokağındaki Ana Kuruldan gönderilen bir hostes gayretile, Merkez halen haftada bir kere, cüzi faaliyet göstermektedir. Yakında, psikoloji stajlarını ikmal edecek olan iki bayan öğrenci, hostesin görevini deruhte edecektir.

Seksüel konular hakkında gençlerin aydınlatılması lüzumlu mudur? Bu suali bayan Dr. Demard-Paullet (kendisi şahsen «Aile Plânlaması» ile meşgul olmuyor, fakat hastaları arasında birçok genç kızlar vardır) nin anlattığı bir olay cevaplandırın:

— Bir gün muayenehanemi, bir ana ile 18 yaşındaki kızı ziyaret eder. Kız bulantı, kayetme, fazla safra ifrazından şikâyetçidir; üstelik göz altları simsiyah kesilmiştir: Bunlarsa, hamileliğin tipik belirtilerindedir. Annesi ise: «İmkânsız» demektedir. Buna rağmen basit bir muayene teşhisi teyid eder. Genç kızın bunun üzerine bana verdiği cevabı biliyor musunuz?.. «Fakat bu iş nasıl olabilir, ben bir oğlanla asla aynı yatakta yatmış değilim ki?» Saint-Michel Merkezinin esas gayesi, çocuk düşürülmesini önlemektir. Fransa'da yılda bir milyon çocuk düşürülüyor. Doğanlar da okadardır! Kız öğrencileri tedavi eden Üniversite doktorları, birkaç yıldan beri bu afetin yıldırım hızı ile

artışından endişelenmektedir.

MODASI GEÇMİŞ 46 YILLIK BİR KANUN

Doğumların muhtelif şekillerde kontroluna müsaade olunan ülkelerde (İsveç, İngiltere, A.B.D.) Aile Plânlama Dispanserlerinde, bir tıbbi muayenehane bulunur. Ve bir doktor, derhal bir hap veya doğumu engelleyen bir «diafragma» reçetesini tanzimde serbesttir. Fransa'da ise, «Doğumu Engelleme Propagandası 1920 senesi kanunu» buna cevaz vermez. Aile Planlama Merkezinin yegâne yetkisi, doğum fasilalarının uzatılması için, bayanlara ve çiftlere öğüt vermektir. Onları ayrıca doğuma karşı tedbirler alınması hususunda ikaz edemez ve reçete yazamazlar. Ancak hostes muayenehanesinin mahremiyeti içinde, çocuğun düşürülmesi hususunda karar verebilecek olan doktorun adresini onlara iletebilir. Onun kararı daima, doğumun aleyhinde tecelli eder! İşte 46 senelik yürürlüğü olan modası çoktan geçmiş kanun, bu şekilde çiğnenebiliyor!

Öğrencilerin Plânlaması başka bir güçlüğü çatar: Reşit olmayanların dertleri! Onlara seksüel bilgi vermek kanuna aykırıdır. Ebeveynin rızası alınmalıdır. Bu sebeple, 21 inden genç olanlar konsültasyona asla yanaşmazlar.

— Paris Necker Hastanesi nisaiyeci Dr. Netter: «Laf aramızda kalsın ama,

diyor,"malesef 21 yaşından genç kızların seksüel konular hakkında öğütlere ihtiyaçları herkesten ziyadedir"»

Yalnız başına yaşayan bir bayanın hamile kalması, ekseriya feci netice verir. O bayan 17-18 yaşlarında ise tam gelişme çağında facia ile karşılaşmış demektir. Bundan başka şekilde facia olan, çocuğunu aldirmaktan kurtulması veya hiç değilse bu duruma tekrar düşmesi için, bazı doktorlar bir vesika tanzimini adet edinmiştir: «Matmazel .... ruhi durumu, çocuk yapmasına müsait değildir.»

İşte bir öğrenci çifti, Pantheon'un tam karşısında, bir hizmetçi odasında yaşıyor. Geçen sene genç kadın hamile kalmıştı. «Kocam bir tez hazırlıyordu, ağlayan bebek olunca, nasıl çalışabilirdi?» «Ne ise, Allaha şükür işler yolunda gitti». Fakat şimdi genç kız her gece rüyasında kâbuslar görmekte ve kocasını yanına yaştırmamaktadır. Ayrılmanın eşiğinde olan bu genç çifti, ruhi yardım konsültasyonuna göndermek gerekiyor. Ayrıca, şu şekilde konuşan öğrenci kızı dinleyelim: «Ben normal değilim, zira cinsi temaslardan haz etmiyorum» diyor. Birçok genç kız, aynı ifadede bulunabilir. Dr. Delmart-Paullet bana şöyle dedi: «Muayenehaneme gelen on genç kızın en az dokuzu, erkeklerle temaslarından en ufak haz veya aşk emaresi duymamaktadır.»

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

GENÇLERİN CİNSİ SERBESTLİĞİ ENDER OLARAK ONLARI SAADETE ULAŞTIRIR

Fiyaskolar arasında bo-calayıcı cinsî hisler, körle-nebilir. Nafîle yere acele saadet peşinde koşanlar, onu elde etmek için mi sık sık kısaca çiftleşirler? Doktorlar, Fikir Sağlığı Dispanserlerinde, şu hikâyeyi anlatırlar: «Bir genç kız muayenehaneye gelir ve 22 yaşındayım, tam on erkekle yat-tım» der. Bir çeyrek saat sonra, 25 yaşında bir öğrenci gelir ve «25 yaşındayım, genç kızlar beni ürkütüyor» der.

Bana ayrıca, felsefe öğrencisi olan bir genç kızın, bir hafta zarfında, listesine dört erkeği geçirdiğini iftiharla beyan ettiğini anlatırlar.

Ruhiyatçının biri bana şöyle demişti: Eskiden, öğrenciler, terzihanelerde çalışan genç kızlarla flört ederken, erkek kadının kolayca hayranlığını kazanırdı. Bu geçici üstünlük şimdi yok olmuş, binnetice erkeklerle tereddütler ve ademi muvaffakiyet yolları açılmıştır. Kızlara gelince, tecrübesiz gençler tarafından edindikleri ilk tecrübeden sonra onlar inkisara uğramaktadırlar. Kısacası gençlerin cinsî serbestliği; onların nadiren saadete ulaştırıyor. Bu durum tesbiti insanı tatmin eder ise de, ıslahına girişilmesi tercih olunmalıdır.

Doktorlar, yirmi yıldan beri tehlike çanlarını çalmaktadırlar. Ne aile için -

de, ne de okulda, çocuklar hayat mudilesine hazırlanıyor. Ender olarak onlara verilen izahat tahammül edilmez bir sıkılganlığa yol açmaktadır. Neticesi: gençler, cinsiyeti keşfedince utanıp, çekiniyorlar. Bir çokları ise, vücutlarının biolojik ihtiyaçlarını, aşka olan meyilleriyle bağdaştırmaktan aciz kalıyorlar!

A.B. Devletleri ve özellikle İsveçte, hakiki hayata ve cinsiyet problemlerine vukufun elde edilmesi için okul programlarında bunlara yer verilmiştir. Fransız Üniversitesine gelince, orası hâla cinsiyet konusundan habersiz görünmektedir. Fakat aksine hareket başlamıştır. Bazı liselerde bu sükût emri yerine getirilmiyor.

İşte bu suretle ben, cinsiyet problemleriyle ilgilenen bir bayan profesörümüzün gençlerin bilmesi icap eden bütün hususları onlara öğretmek üzere, haftada birkaç saatını bu işe tahsis etmesine şahit oldum.

PROGRAMDA 4 DERS VAR - HER ŞEY SAHTE UTANÇTAN ARİ OLARAK İZAH OLUNUYOR

«Bir genç kız, evlenmeden önce, cinsî temasta bulunmalı mı?» Bir öğrenci defterinden koparılmış kâğıt üzerinde, kocaman ve yuvarlak, çocuksu bir yazı ile bu sual soruluyor. Masanın üzerinde, kare çizgili sahife, bu kabil suallerle örtülüdür. Aynı konuya dair, aynı cins sualler! Profesör, 40 yaşlarında, siyah deri ce-

ketli bayan, kâğıtları teker teker inceliyor. Onun karşısında, uslu oturan 17-18 yaşlarında lise son sınıf öğrencileri - 25 oğlan ve kız - onu dinlemektedir.

Vendée eyaletinde Luçon kasabası 8000 nüfusludur, 2000 seminerlisi vardır. İşte bu tipik taşra kasabası, bir kaç aydan beri, eşine nadir rastlanan bir tecrübeye sahne oldu. Salı ve Cuma akşamları saat 8 den 9,30 a kadar Mme Marie Christine - diyelim - gençlere cinsiyet konularından bahsediyor.

Programda dört ders vardır. Bu 14 ilâ 18 yaşlarında dört çocuk anası olan doktor, sahte utanç izhar etmeden, erkek ve kadın organları hakkında şemalarla seksüel mekanizma, yumurtanın teşekkülü, ilkahı, yumurtalıkta yuvalanması, gebelik, kısırlık v.s. hakkında bilgiler veriyor. Konferansçı, bir çocuğun nasıl tekevvün ettiğini ve dünyaya geldiğini, basit ve anlaşılır cümlelerle dinleyicilerine anlatıyor. Ve bu kursu ta sırtına rastlanmıyor! Zira bu hayatın kendisidir ve tabii karşılanıyor. Mme Marie-Christine daha da ileri gidiyor. Berrak bir sesle, eskiden «Tabu» addolunan cinsî sapıklık, fuhuş, soğukluk, iktidarsızlık gibi konuları anlatıyor ve onun tecrübelerinden bence bir çok ebeveyn bile istifade edebilir! Bittabi bu kurslar, onların muvafakatlari tahtında yapılıyor. Herşeyden önce, erkek ve kız liseleri müdürlerinin muvafakatı alınması zorunluğu vardı. Öğ-

rande ebeveynleri toplantı -
sında, proje görülmüş,
müsbet oy verilince, her a -
ilenin fikri alınmıştır. Bu u -
fak eyalet kasabasında an -
te iştirak eden 104 ailenin
77 si, projenin lehinde oy
kullandılar.

KADININ ZEVKI: ÇOK HASSAS VE ERKEĞİN - KİNDEN DAHA NAZİK MEKANİZMA

Fakat Mme Marie -
Christine'in sınıfına döne -
lin. Şimdi kursun son ya -
rım saatlik devresindeyiz.
Geçen derste sorulan sual -
lerin cevaplandırılmasına
başlanıyor. Kâğıtların üze -
rinde yazılı on sual vardır.
Bunlardan bazıları hayli sa -
fyanedir: «Kızların anlaşıl -
ması neden o kadar güç -
tür?» «Hoşa gitmek için
silve yapmalı mıyım?» Fa -
kat suallerin ekserisi, soran -
ların zihnini kurcalayan
problemlerle ilgilidir.

«İzdivaçtan önceki cin -
si temaslar hakkında ne dü -
şünüyorsunuz?»

«Bir genç kız, ilk cinsel
tecrübesine kaç yaşında baş -
lamalıdır?»

«Evvvelâ» diyor Mme
Marie-Christine, dinimiz iz -
divaç dışında cinsi temaslara
cevaz vermez.» İşte dini -
ne bağlı olanlara açık bir
cevap. Fakat diğer şıklar -
da? Bu bir ahlâk kursu de -
ğildir ve ben sizlere sadece
kendî tecrübelerimden bah -
sedeceğim.

Doktor olduğumdan has -
taların bana ekseriya mah -
remiyetlerinden bahsederler.
Aşkta tecrübe ne kadar
erken başlanırsa, o oranda

inkisara uğramak mukad -
derdir. Neden mi? Zira, ke -
limelerden ürkmeyelim, ka -
dının zevk mekanizması er -
keğinkinden çok nazik ve
hassastır. Hislere akord ol -
madan birleşmeden kadın
nadiren zevklenir. Bu sebep -
ten ötürü, kalbin iştirak et -
mediği bir teşebbüs, akame -
te uğrar. Bundan maada,
başka psikolojik unsurlar
da mevcuttur. Örneğin ba -
sit emniyet problemi: Ro -
manlarda tasvir olunan he -
hecanlı hislerin, gizli ve a -
cele bir kucaklamada ara -
mak hatalı ve kötü bir he -
saptır. Ayrıca, başka bir a -
landa, yüklenilen riskleri de
hesaba katmalıyız. İşte bu -
na benzer cinsel tabirlerle;
gençlere cinsi konular hak -
kında bilgi veriliyor. İsveç
Milli Talim ve Terbiyecile -
rinin istifadesi için bastır -
lan broşürde, şöyle denil -

mektedir: «İlk gençlik ça -
ğındakilerin iki ayrı aşka
kapılmaları mukadderdir :
şairâne aşk ve cinsel arzu -
lar. Fakat cinsi arzular, an -
cak aşkla ilgili olunca, tam
saadeti temin eder. Gençleri
bu tabii histen kurtarmak
istemek ve onları bunun lü -
zumsuzluğuna inandırmaya
çalışmak hatalıdır. Okul,
vicdanını dinleyerek, geli -
me çağındaki gençlerin an -
cak cinsel temastan çekim -
ser olmalarını tavsiye ede -
bilir.

Mme - Christine'in öğ -
retiminin yankılarının de -
ğerlendirilmesi için vakit
henüz erkendir. Fakat anı
tepkilere bakılacak olursa,
gençlerle ebeveynleri mem -
nunluklarını gizlememekte -
dirler ve ailelerin arzusu ü -
zerine, genç kızlar için ay -
rıca konferanslar tertiplene -
cektir.

ORGÃO NOTICIOSO E DOUTRINÁRIO

ANNO XXXIV — CLXXXIIII — 10 DE SETEMBRO DE 1905 — Nº 57

Harıçten Türkiye

«MUNDO ESPÍRITA» gazetesinden
İstanbulda neşredilen ve Türkiye metapsişik
cemiyetinin organı olan RUH ve MADDE mecmu -
muasının iki nüshası elimizde bulunmaktadır. B.
Feridun Tepeköy, bahsettiğimiz cemiyetin baş -
kanlığında bulunmakta. Mecmuanın son nüshası
da, Arigo hakkında bir haber yayınlamaktadır.

Baskısı Türk lisanında olduğundan, maale -
sef çok az kişi okuyabilmekte, fakat Türkiye
metapsişik cemiyetinin güzel bir düşünceyle,
mecmuaya bir İngilizce teksir hülâsa refakat et -
mektedir. Bu Türk kardeşlerimizle muhavereyi
kolaylaştırıyor.

Bu kadar çok SEVEBİLİR miydiniz?

*Erkeğin bu aşka lâyık olup olmadığı
veya niçin böyle hareket ettiği
mühim değildir, asıl olan,
kadının ona olan fevkalâde ve
sarsılmaz bağıdır.*

(Guideposts'dan)

Bob CONSIDINE

Hikâyemiz 1950 de Amerikada Waltham da geçer. Şehir sakinlerinden Taylor ailesi muhitin en mes'ut çiftidir, 23 senedir evli olan bu karı koca hâlâ evliliklerinin ilk yıllarının heyecanı ve mutluluğu içinde bulunmaktadırlar. Bayan Taylor, kocasının yaklaşmakta olan ayak seslerini halâ kalbi çarparak dinlerken kocası Karl de iş ıca bı gittiği civar şehirlerden her gün karısına mektup yazmakta ve küçük hediyeler göndermektedir. z

Şubat 1950 de bay Karl, hükümet tarafından Okinawaya, bir kaç aylığına, bir iş için gönderildi; bu onların ilk uzun ayrılığı olmaktaydı. Bu defa bay Karl, karısına hediye göndermedi. Kadın şöyle düşündü: «Almayı arzu ettiğimiz ev için tasarruf yapıyor olmalı.» Bayan Taylor bu yalnızlık aylarına ve seyrekleşen mektuplara da menfi hiç bir şey düşünmeden katlandı.

Neredeyse gelecek... diye düşünürken, kocasının üç ay daha gecikeceğini bildiren bir mektup aldı, bilâhare iki ay daha gecikeceğini bildirir başka bir mektup aldı. Böylece bir sene daha geçti. Derken haftalarca süren bir sükût devresinden sonra kocasından şöyle bir mektup alıyor :

«Sevgili Edith, artık evli olmadığımızı ~~anlatılabilecek~~ daha münasip bir cümle bulmayı arzu ederdim...» Bayan Taylor bir koltuğa çöşüyor ve okumağa devam ediyor. ... «Boşanmak için müracaat ettiğini ve hizmetine verilen 19 yaşında Aiko isimli bir Japon kız ile evleneceğini...» ve ilâ mektup devam ediyordu.

— Eğer ben burada hakikaten bir hikâye yazmakta olsaydım böyle bir hâdiseyle karşılaşan kadın kahramanımı, kin ve nefretle harekete geçireceğimden şüphe etmeyiniz —

Fakat hayat hikâyesini naklettiğim kadının hiç de böyle hareket yapmadı, belki de onda sevmek bir alışkanlık haline girmişti ve ona mani olamıyordu.

Kadın durumu kavramıştı. Kocasını orada yalnızdı ve oldukça kapalı bir insandı, genç hizmetçi kızıdan hayasızca istifade edeceğine, karısından boşanmayı uygun bulmuştu. Edith, kocasının bütün bunlara rağmen kendisini sevmediğine inanamıyordu. Belki, belki bir gün geri gelir diye düşünüyordu. Karl'a yazdığı mektupta, hayatı hakkında malumat göndermeğe devam etmesini rica etmişti. Bir müdet sonra Karl den bir mektup aldı ve bir bebek beklemekte olduklarını öğrendi. İlk çocuğu Maria 1951 de doğdu, ikincisi Helen 1953 de dünyaya geldi. Edith, iki küçük kızda hediyeler gönderdi ve Karl'a mektup yazmağa devam etti. Karl de ona cevaplar yazıyor ve Helen dış çıkardı, Aikonun İngilizcesi ilerliyor gibi havadisleri bildiriyordu.

Derken müthiş bir mektup geldi, Karl, akciğer kanserine tutulmuştu, onun bu son mektubu telâş ve korku ifade etmekteydi. Bu korku kendisi için değil iki küçük kızı ve genç karısı Aiko içindi. Çocukları okutabilmek için tasarruf ettiği paraları, tedavisi için hastahaneye vermekte olduğunu bildiriyordu.

Edith, Karl'a verebileceği son teselli-
ni onu fikri bir huzura kavuşturmak ola-
bileceğini düşünerek bir mektup yazdı; e-
ğer Aiko'ya gösterirse çocukları Waltham'
göndermesini ve tahsilleri ile kendisinin
başkul olabileceğini bildirdi. Karl öldükten
sonra Aiko, çocuklardan bir türlü ayrılmak
istememedi, fakat sonunda onların menfaatini
düşünerek iki küçük kızını 1956 da «sevgili
kızları Edith'e» göndermeği uygun buldu.

3 ilâ 5 yaşlarındaki bu iki çocuğun ba-
kımını tecrübesi olmıyan bir kadın için ol-
makça zor bir iş idi. Edith, bunu biliyordu,
ama gayreti gösterdi ve çocuklar geldi
zamanında onların gözlerinde gördüğü korku do-
ğru ifadeleri kısa bir zamanda sevinç pırıltı-
larına çevirmesini becerdi. Edith'in evi
tekrar şenlenmiş, hayatı bir manâ kazan-
mıştı.

Diğer taraftan Aiko her mektubunda ço-
ocukların ağlayıp ağlamadıklarını yarım İn-
gilizcesi ile soruyordu. Edith, Aikonun en-
işesini ve yalnızlığını kuvvetle hissediyor-
du. Nihayet küçük kızların annelerini de
yanına getirmeğe karar verdi. Fakat Aiko
helen Japon vatandaşı sayılıyordu ve mu-
haceret kanunlarına göre Amerikaya gele-
bilmesi için listeye yazılıp sırasını bekle-
mesi gerekiyordu.

İşte bu günlerde Edith bana yazarak
yardım istedi. Bende durumu bir makale
halinde gazeteme yazdım, bunun üzerine

şehrin bütün basım harekete geçti ve böy-
lece bu kampanya tesirini gösterdi ve Aiko
Taylor'un 1957 de Amerikaya girmesine
müsaade çıktı.

Aikoyu getiren uçak New York'un en-
ternasyonal hava meydanına indiği zaman
Edith bir tereddüt ve korku geçirdi «Aca-
ba Karl'ı elinde alan bu kadından nefret mi
edecekti? Tanrım, onu sevmem için bana
yardım et diye yalvardı.» Uçaktan en son
küçük zayıf bir kız çıktı, Edith, onu ilkin
bir çocuk sandı, uçak merdiveninin korku-
luğuna tutunmuş, korkuyla etrafını gözlü-
yordu. Edith onun Aiko olduğunu anlamış-
tı ve dehşetle onun paniğe tutulmakta oldu-
ğunu farketti, ve yüksek sesle «Aiko!» diye
seslendi. Bunun üzerine Aiko, merdivenler-
den sür'atle inerek Edith'in açılmış kolla-
rına atıldı. Birbirlerine sarıldıkları sırada
Edith dünyanın en büyük hazzını duydu.

Şimdi aradan yedi yıl geçmiş bulun-
yor, Edith ve Aiko iki kızları ile Waltham
daki apartmanlarında gayet mes'ut yaş-
yorlar. Maria okulunun en çalışkan tale-
besi Helen ise Bostondaki bale okulunda
başarılı bir talebe. Aiko İngilizcesini mü-
kemmel ilerletti ve bu sene Japonyaya gi-
dip ailesini görmeği istemektedir. Edith'e
gelince, çok sevdiği, fakat kaybettiği bir
insan yerine sevmesi için üç insan gönde-
ren Tanrısına şükür etmekte olup sevinç ve
mutluluk içinde yaşamaktadır.

ÇANAKKALE SERAMİK FABRİKALARI A. Ş.

TÜRKİYEDE SERAMİK SANAYİNDE
İNKİLÂP YAPAN MÜESSESEDİR

SAĞLAM — UCUZ — ZARIF — GARANTİLİ — FAYANS — İZOLÂTÖR
ELEKTROPORSELEN VESAİR SERAMİK MAMULLERİNİ

Tercih etmekle aynı zamanda memleketimizin menfaatini de
korumuş olursunuz.

Sipariş ve mübayaa için müracaat:

Tersane Cad. Klipman Han, 5 — Galata — İSTANBUL

Telgraf : Kaleseramik — İSTANBUL

Telefon : 44 76 83

(Ruh: 531)

MUKADDERAT

VE

İCABAT

Problemleri

(Geçen sayıdan devam)

Özetleyen: Feridun TEPEKÖY

Tarif 1 : VİCDAN, ruhun öz malı ve melekesi olup iyi olanı kötünden —kendi ölçülerine göre— ayıran bir kudrettir.

Tarif 2 : VİCDAN, tekâmülle gittikçe şümullenen ve İlahî İrade kanunlarının, varlığın tekâmülü için lüzumlu bulunan, en uygun icaplarından istifade yolunu gösteren ve böylece varlıkların tekâmül imkânını sağlayan bir ses veya bir ikaz sinyalıdır.

Tarif 3 : VİCDAN, ruhur tekâmül seviyesine uygun olarak, onun İlahî İrade kanunlarından istifade edebileceği sahayı en doğru bir şekilde tayin eden ve buna göre daha yüksek anlayış ve duyuş seviyesine yönelten kudretli ve amansız yol gösterici bir hakimdir.

Vicdanın gözünden ve kulağından hiç bir niyet ve hareket gizlenemez. Zira o, öz varlığımızın —ruhumuzun— öz malıdır.

Tarif 4 : VİCDAN, insan ruhunun tekâmülü nispetinde, İlahî İrade kanunlarının icabatını terennüm eden ahenkli bir sesdir.

Tarif 5 : VİCDAN, ruhumuzun öz malı olan bu meleke, her tekâmül seviyesindeki varlığın İlahî İrade kanunlarından kendi ihtiyacına en uygun düşen ve kendisi için en doğru ve hayırlı olanını tayin ederek kâinat ahengi içinde kendisinden beklenen en uygun bir «Hal» çerçevesi dahilinde doğru olan bir yol üzerinde ilerlemesini temin eden ilâhî itilişin kudretli bir ses halindeki tecellisidir.

Her seviyenin tâbi olduğu vicdan ölçüleri, o ölçüler içinde hareket edecek varlık-

lar için, kâinat nizamına uyan en doğru bir yol üzerinde huzura kavuşmalarını temin eden başlıca amildir.

Her insanın tâbi bulunduğu tekâmül kademesiyle mütenasip olan bir vicdanı vardır. O halde, her insanın aynı hadise karşısında vereceği vicdan hükümleri, hiç bir zaman birbirinin aynı olamayacaktır demektir. Fakat burada mühim olan husus, herkesin herşeyden önce sadece kendi vicdanından mes'ul olması zaruretidir. Bu bakımdan, bir kimsenin hareketlerinin haricî görünüşü bizi aldatabilir. Bundan dolayı, bize ters gelen bir hareketi karşısında herhangi bir kimseye kızmamız doğru olmaz. Zira eğer o insan kendi vicdan hükümlerine göre hareket etmekte ise doğru ve hayırlı bir yolda yürüyor demektir. Ama, onun fiilleri bizim vicdanımızın hükümleri karşısında tam numara almış olmayabilir. Bu hükmümüz aslında sadece bilgi farklarının meydana getirdiği bir değerlendirmeye ifade eder. Aslında hangi seviyede olursa olsun vicdan sesi, insana hiç bir zaman birbirinden tamamen farklı istikametlerde yürümesini emretmez. Doğru ve ilâhî bir yolun kılavuzluğunu yapan vicdanın sadece gittikçe daha bilgili ve şuurlu bir tatbikat sahasına doğru insanları sevkettiğini görmekteyiz.

Mukadderatımızın şekillenmesi ve şu veya bu istikamete yönelmesi bakımından VİCDAN, hazırlayıcı unsurlar arasında mühim bir mevki işgal eder.

Tarif 6 : VİCDAN, cennet ve cehennem, o kimsenin niyet ve davranışlarının kendi ölçüleri içinde iyi veya kötü oluşuna göre gene bizzat o kimsenin öz varlığında kurulmasına sebep olan ve hükmü bizzat veren bir hakimdir.

Vicdanın hüküm ve neticelerinden hiç kimse yakasını kurtaramaz. İnsanların hür iradeleriyle yaratacakları tutumlarını, mukabele nefis mahkemesinde vicdan hakiminin vereceği hükümlerin neticelerine tâbi tutmaları mukadder bir zarurettir. Şimdi biraz da vicdanın kısas unsuru olan iyilik ve kötülük mefhumları üzerinde duralım. Bu hususta muhtaç bir çocuğa maddî yardım yapmanın iyilik veya fenalık olabileceğini kabule sevkeden iki ayrı vicdan ölçü ve seviyesinin mevcut olabileceğini anlatan tebliğinde ŞARLOT isimli bedensiz bir varlık şöyle demektedir:

Medyom R. Bayer 23-Mart-1951

«.. Bu misali kabalaştırarak geriye, hafifleterek yukarı doğru çıkarırsanız, size insan öldürmenin bile haklı sebeplerini izah edecek kimselere ve vak'alara tesadüf edebileceğiniz gibi, bir gülü koklamağı bile o nebata yapılmış bir fenalık telâkki edecek insanlara raslamanız da kabildir..»

Biliyoruz ki, her insanın kendi bilgi seviyesine uygun bir anlayışı ve düşünüşü vardır. Bu onun realitesidir. Bu realite içinde ise vicdan, kendisine has değerlendirme unsurlarına sahip olacaktır. Bu sebeple o kimse eğer kendi vicdan ölçülerine uygun bir davranışta bulunmuş ise, kendisine göre İYİ bir iş yapmış sayılır. Fakat mütemadî bir tekâmül mevzuubahis olduğuna göre, vicdan ölçüleri de pek tabii olarak zamanla değişecektir. Değişik realiteler içinde başka başka kıyas unsurlarına sahip olacaktır. Bu suretle vicdanın berraklığı ve hakimiyeti daha da artacak ve belirli hale gelecektir. Böylece İlâhî İrade kanunlarına daha çok nüfuz etmesini sağlayacaktır. Nihayet, evvelce göremediği bazı illetleri açık olarak görebilecektir. Anlaşıyor ki, kazanılmış yeni görüş ile evvelce yapılmasını makul gördüğü bir takım fiilleri bu defa doğru ve makul bulamayacaktır. Demek ki, her kademenin kendisine has bir

iyilik ve kötülük ölçüsü mevcuttur. Burada hangisinin doğru olduğu hakkındaki bir sorunun sorulması ise yersizdir. Zira, bu ölçüler birer tekâmül vasıtasıdır. Bu bakımdan her birinin «yerinde» bir kıymeti vardır. Belki biz bu günkü ölçülerimizle şu veya bu kademenin değerini tespit etmeğe kalkışabiliriz. Fakat burada unutmayalım ki, yapacağımız bu değerlendirme, esasında «kendi» kıstaslarımızın bir neticesidir. Ayrıca bizim daha üzerimizdekiler için bu değerlendirmemizin noksan ve hatta dar zaviyeli bir kıymet taşıyacağı da bir gerçektir.

Hernekadar çeşitli vicdan kademelerine ait iyilik ve kötülük ölçüleri mevcut bulunmakta ve bu ölçülerin her birinin yerinde ve dolayısıyla o seviyenin varlıkları için kıymetli bir tekâmül unsuru olması mevzuubahis ise de aslında bunları, aralarında farklar bulunan ve birisinin diğerine nazaran bir üst seviyede bulunması lâzım gelen bir kademeleşme içinde değerlendirmek lâzımdır.

Aksi halde ne tekâmülden ve ne de realite kademeleşmelerinden bahsetmenin bir manâsı kalmazdı.

Mevzuubahis ettiğimiz realite kademeleşmeleri arasındaki farkın, doğrudan doğruya hadiseleri görüş, manâlandırış ve tasarruf mevzuundaki şumûl derecesi arasındaki farkdan doğduğu malûmdur. Görgü ve tecrübenin artışı, bilginin şumûllenışı, İlâhî İrade kanunlarının icaplarına ait (ilâhiyet esaslarına dayanan) zaruretlerin derinliğine inen anlayış ve duyusun ihata kudret ve sınırlarını genişletir. Bu suretle İlâhî İrade kanunlarının icaplarından gittikçe daha büyük kısmını görüp anlayabilmek imkânları insanların eline geçmiş olur.

Şu halde muayyen bir kademenin bir diğerine nazaran daha üstün olduğunu söyleyebilmemiz, doğrudan doğruya İlâhî İrade kanunlarından ne kadar fazlasının icaplarını kucaklayabildiğimiz meselesine bağlı bulunmaktadır. Bir vicdan kademesi ne kadar iyi niyetli, diğerkâm ve şumûllü bir görüş açısına sahipse o nispette diğerine nazaran daha üstün olduğu söylenebilir. Me

(Devamı 19. sayfada)

Bir Böcek Yüzünden

30 Milyon İnsan Tehlikede

Amerika kıtasında, Texas'ın cenubundan başlayarak Arjantin ve Şili'ye kadar uzanan bir bölgede, 1965 te, Şagas hastalığına tutulmuş olanların sayısı 7.000.000 olarak tesbit edilmiştir.

Bunların 3.500.000 kadarı Brezilya'da ve bunun 700000 i de Sao Paulo eyaletinde mevcut. Bu rakamlardan başka da bir 30 milyon daha, yakın tehlike altında bulunmaktadır.

HASTALIK

Hastalığın kendisi intani olup Trypanosoma Cruzi adıyla tanınan bir protozoario tarafından meydana gelmekte, yayılması da Triatoma ve Panstrongylus isimli böcek tarafından sağlanır. Bu böceğin halk ismi, Barbeiro ve Şupon'dur.

Bu parazitin, vücutta tahrib ettiği başlıca organ, kalptir. Fakat birçok başka düzensizlikler (meselâ, gastropati, broncopati ve metabolism düzensizlikleri) dolayısıyla da sinir ve ruhi buhranlara sebep olur.

1963 te, bir istatistik göstermiştir ki, S. Paulo eyaletindeki kardiopati vakalarının %30'u, Şagas hastalığından dolayı. Rio Preto şehrindeki mevzi bir istatistikte, o bölgenin kalp hastalığı vakalarının %52 sinin aynı sebepten olduğunu göstermiştir.

Bütün çalışmalara rağmen, şimdiye kadar bu has-

3 Mayıs 1965 tarihinde Hürriyet gazetesinde Barbeiro adında bir böceğin Brezilya'da bir kasaba halkının hayatını tehdit ettiğini okumuştuk. Bu yazımızda gerçekten 30 milyon insanın hayatını tehdit eden böcek hakkında Sao Paulo muhabirimiz Dimi P.'nin orijinal araştırmasını bulacaksınız.

talığa karşı, esaslı ne bir ilâç, ne de aşı bulunabilmiştir. Bu çalışmalara yalnız Brezilyalı ilim adamları değil, dünya çapında büyük enstitü ve laboratuvarlar da katılmaktadır. Tabii birçok ilâç mevcut. Fakat katı ve tesirli değil. İmallerinde başlıca zorluk bu mikrobu öldürecek dozların insan için de toksik ve tehlikeli olmasındadır. Son çalışmalarla bu mikrobu, kanda zararsız hale getirmek mümkün olmuştur. Meselâ, mikrob öldürülemez, fakat çoğalmasına mâni oluyor. Yani bir nevi kısır bir cins çevrilebiliyor.

Hastalık, ismini, bir çok kimsenin zanettiği gibi, kelimenin manâsından almış (Portekizcede Şagas (Chagas) kelimesi âfet, belâ manâsına gelir). 1908 de, bu mikrobu bulan Brezilyalı ilim adamı Carlos Chagas'tan almıştır. Kendisi de, bulduğu bu parazite, ekibin şefi olan Dr. Osvaldo Cruz

şerefine, Tripanozoma Cruzi ismini vermiştir.

BARBEIRO BÖCEĞİ

Hastalığın yayılmasına sebep olan böcek, birbirine yakın üç tiptendir, Triatoma Infestans, Triatoma Sordida ve Panstrongylus Megistus.

Kendisi evlerde, kümeslerde, bahçe ve ormanda bulunur. Hematofag, yani kan emici olup, insandan başta her çeşit ev hayvanı da ondan kurtulmuyor. Sokması pek acı vermiyor. Ancak bir kaşıntı hissi. Asıl paraziti de antenini kan emmek için vücutta soktuğu sırada koyvermiyor. Emdiği sırada, vücutunun arka kısmından, mevaddı gaita ile beraber, derinin üstünde bırakıyor. Kaşıntı hissi ise de, insan veya hayvan vücudun o kısmını kaşıyınca cild altına geçiyor. Onun sonrası da malûm kana karışıp her tarafa yayılır.

Bu böcek, dediğimiz gibi her tarafta bulunabilir. Ancak barınması için eski pis veya kerpiç evler ve ahırlarda müsait şartlar bulur. Başka bir hususiyeti de, denize yakın sahil yerlerde hoşlanmamasıdır. Bu muntakalarda pek nadir rastlanmıştır.

İlgili makamlar onunla mücadelede çok enerjik davranmaktadırlar. Fakat köylünün cehaleti, bu gibi hallerde olduğu gibi, çalışma -

Evlenmek Şart mı?

Dr. Leslie KOEMPEL

Vassar Kolejinde, Ekonomipolitik
Sosyoloji ve Antropoloji bölümü Şefi

Yaptığımız işin pek farkında olmadan, tedricen bekârları cemiyet hayatından uzaklaştırmaktayız. Bunu başardığımız takdirde, gelecekte mutlular sayısı azalacaktır.

Bir yuvada devamlı olarak gelişme olmayınca, karı koca için hayat, tahammül edilmez hal alır.

Karı veya koca, tarihî büyük aşklara nazire ve kesin olarak şahsına münhasır bir serüven teşkil edebilecek bir izdivaç mudilesini yaratmakla kendini zorunlu tutuyor; binnetice kocaların çoğu samimî ahbap edinmiyor ve eşleri olmayınca, eğlencelere iştirak edemiyor. Fakat hakiki hayatta bu mükemmel karşılıklı durum, devamlı müşterek hareket, inkıtasız arkadaşlık imkânsızdır! İzdivaç hayatı güçlüklerinin önemli kısmı, ekseriya ulaşılmaz olan bu mefkûrenin tahakkuku için girişilen teşebbüsten doğar. Buna rağmen, evlilik hayatlarından mutlu olmayanlar, herşeyin düzelmesini, eşlerin değiştirilmesinde ararlar.

Otuz yıl önce, Felsefe kolunda sosyolojiden doktora tezimi vermeği kararlaştırdığım zaman, evlenmektense, kariyer yapmakta karar kılan bir topluluğa katılmıştım. Bugün öğrencilerin konuşmalarını dinlerken, onların aynı seçim hürriyetine sahip olduklarını hissetmediklerini tespit etmekteyim. Sanki onlar çağdaş kocalar stoku tükenmeden, nasiplerine kavuşmak için sabırsızlanmaktadırlar.

Öğrencilerin evlenme veya bekâr kalma hususlarında serbest olduklarını izah edince huzurları kaçıyor ve bu seçim haklarını red ediyorlar.

Bu zorunlu, evrensel ve kalıplaşmış evlilik hayatına karşı olan inanç, en kabiliyetli gençleri evlilik kıstaslarına göre taşıdıkları değerlere ve evlilik hayatına intibak kabiliyetlerine göre kendilerini değerlendirmeye teşvik ediyor. İşte bu surettedir ki, İLİM, SAN'AT, SİYASET alanlarında o kadar lüzumlu olan güçler israfa uğruyor. Zira en ümit verici müstesna zekâlar, diledikleri hayatı kurmağa teşvik edilmedikçe, sadece bir yuva kurma endişesi, daha üstün bir cemiyet kurma imkânlarına engel olacaktır.

Dikkat edilmesi gereken nokta, bizce, şudur: Aile ve evlilik müessesesinin, insan tekâmülü noktai nazarından, kıymeti inkâr edilemez. Ancak, en verimli metot ve yolların dahi bir dogma ve kalıp şeklinde tatbik edilmesi insana hiçbir şey kazandırmadığı gibi aksine zarar tevhit etmektedir. Fert tarafından, objektif kıstaslarla, lüzumu tesbit edilmiş ve akıl ve vicdan prensipleri çerçevesinde değerlendirilmiş her yol o ferdi selâmete ulaştıracaktır. RUH ve MADDE

verimsiz kılıyor. En i-
mücadele, hususi ekipler-
kimes, ahır ve evleri, de-
mekte etmek. Bunda da
BHC ve DDT ilaçları kul-
lıyor. Bir senelik ihtiyaç
ya yalnız BHC den 400 ton
kullanılmıştır. Temizlik ya-
ılan bölgelerde de, bir se-
sonra tekrar araştırma -
yapıldığında, böceğin
sabeti bir sene evvelkine
sabeten, ancak %5 bulmuş-

Amerika kıtası dışında bu
hastalığa, insanda hiç rast-
mamış. Ancak Hindistan
ve Java menşeli bazı may-
munlar, muayene edildikle-
nde bu parazit bulunmuş-
tur.

Meşhur medyum Arigo,
tedavisi imkânsız sayılan
bu hastalıktan bir çok va-
ka tedavi etmiştir.

Sao Paulo eyaletinin 563
kazasının, 460 ının Barbelro
böceğiyle bulaşmış olduğu
tesbit edilmiştir. Diğer eya-
letlerde de vaziyet buna ya-
kındır. Bazen bir köy halkı-
nın yarısından fazlasının ö-
lümüne sebep olan, geri ka-
lanları da sakat bırakan bu
hastalık, Ankilostomia ile
beraber, Brezilya köylüsü -
nü kemiren hastalıkların ba-
şındadırlar.

S. Paulo
Mart, 1965

Not: Uğradığımız felâket-
ler bizlerin maddî gayretle-
rini dolayısıyla manevî kıy-
metlerini arttırıcı bir tesir
göstermektedir. Yapılan il-
mî araştırmalar, karşılıklı
yardım hissi, pisliğin ve dü-
zensizliğin kötü bir şey ol-
duğunun idraki Barbeiro bö-
ceğinin insanlara güzel bir
borç ödemesi değil midir?

RUH ve MADDE

Ruhi İrtibatlarda Medyomluğun Psişik İzahı

(Geçen sayıdan devam)

Özetleyen: Feridun TEPEKÖY

Ruhun, madde âleminde tezabürilne imkân veren tesirlerinin maddî bedende fiziki fonksiyon ve fiiller halinde ortaya çıkışında bir takım uygun ara vasıta ve transformasyon mihraklarının zaruretine işaret etmiştik. Gittikçe kabalaşan bir yol üzerinde bedeninin sinir sistemini uyaran tesirlere kadar inen bu süptil vibrasyonlar, «asabî seyyale» ismi ile anılmaktadır. Şu halde asabî seyyalenin dünya üzerindeki mevcudiyeti, sinir sistemine ve dolayısıyla bir fizik bedenine varlığına tabi olmalıdır. Buradan ayrıca bizler için oldukça mühim olan bir neticeyi daha çıkarmamız kabildir o da şudur: Mademki Ruh'un tesirleri kademeli bir transformasyon zincirinden geçerek nihayet asabî seyyale vasıtasıyla bedeninin sinir sistemine intikal edebilmekte ve böylece fizik bir hüviyete bürünmektedir, o halde ruhların madde alemiyle olan irtibatlarında mutlaka böyle bir ara vasıtanın bulunması bir zarurettir. Demek ki, tekâmül etmek üzere bizzat dünya ile bir irtibat kurmak isteyen bir ruhun mutlaka bir enkarnasyona tabi olması icabedeceği gibi bedensiz varlıkların enkarnasyon vetiresi dışında dünya ile bir irtibat kurmaları da ancak sempatisasyon kanunu çerçevesi dahilinde bir medyomun tavassutu ile imkân dahiline girebilecektir.

Spadyom sakinleri olarak isimlendirildiğimiz varlıkların (yani bedensizlerin) dünya ile bir irtibat kurmaları ancak medyomluk kanalıyla olmaktadır. Bunun dışında mevzu bahis kademe de bulunan bedensizlerin her hangi bir irtibat imkânı bulunmadığını söyleyebiliriz. Ancak sempatisasyon kanununun bütün cephelerini bilmekte olduğumuzu da iddia edecek bir durumda bulunmadığımızı itiraf etmeliyiz.

İdareci plânların değişik tertiplerden müessiriyelerinin madde alemine intikalini bu zaviyeden mütaleâ etmemiz yerinde olacaktır.

Buradan ayrıca şu hakikati de çıkarta-

biliriz: Bazı tecrübeci araştırmacıların Wilson'un sis odası cihazından faydalanarak kirge ve kurbağalar üzerinde yaptıkları ilgisiz çekici çalışmalar spirituüalist literatüre geçmiştir. Mevzu bahis tecrübelerde ölüm anlarına tekabül eden müteaddit fotoğraflar çekilmiş ve bu plâklar üzerinde bulutumsu karakterli çekirge ve kurbağa hayalleri müşahade edilmiştir.

O zaman bu hayallerin ruha veya perisperiye ait olduğu iddia ve zannedilmişti.

Fakat bugün biz biliyoruz ki: Sinir sistemi ve hücre yapısı dışında asabî seyyalenin bir sempatisasyona girebileceği herhangi maddi bir vasat mevzu bahis olamaz. O halde Wilson sis odası ile gümüş ionları emülsiyonunu haiz ve foton tesirlerinden ancak müteessir olarak metalik hale geçen bir foto-aktif vasatın teşkil ettiği bir müsterek vasatın yardımıyla asabî seyyale tesirlerini tesbit etmek pek de mümkün olmasa gerektir.

Fotoğraf plâğında tezahür etmiş olan görüntülerin her halde ölüm anının tevlit ettiği çok daha kaba tertipten bir tesir sahasının plâğa müessir olmasıyla meydana gelmiş olması daha muhtemel olsa gerektir.

Asabî seyyale, ruhun müessiriyetinin çok değişik maddî tezahürleri halinde tecellisini temin eden tesir nakil kademesinin bir unsuru olarak ele alınabilir. Bu öyle bir unsur olmaktadır ki, maddi vasıtayla olan alâkası, hayatîyet statükosunun uygun bir değişimi ile derhal kesilir ve ölüm denilen hadise ortaya çıkar.

Ayrıca fizikl bedeninin her türlü hayat faaliyetlerini düzenleyip idame ettirir. Şu halde gerek doz ve gerek kalite bakımından bilinmeyen bir şekilde uygun değişimler göstermesi de bir zaruret olmalıdır. Hatta muayyen bir beden yapısının meydana getirilmesinde de aynı seyyalenin başlıca role sahip olduğunu söyleyebiliriz. Burada spesifik bir kalite değişiminin mevzuu-

bahis edilip edilemeyeceği hususu ise bugün için meçhulümüzdür. Ancak bize müşahedelerimiz, şu gerçeği açıkça göstermektedir: Her ruh, dünya üzerinde bir tesir vasıtası olan fizik bedeni ile mevzu bahis asabi seyyale vasıtasıyla bir irtibat halinde bulunmaktadır. Ayrıca ruhların sadece kendi teşkil ettikleri fizik bedenleriyle bir irtibat sağlayabildikleri, bunun dışında en ufak bir karışıklığın veya bir kaç bedeni idare ediş halinin mevzu bahis dahi olamayacağını müşahadelerimiz bize göstermektedir. (Obsesyonlar, enkarnasyon medyumluğu, v.s. gibi psişik hadiseler de bu gerçeğe istisna teşkil etmemektedir. Zira bu gibi hallerde de gene asıl ruhun muvafakat ve vasıtalığı ile bir irtibat imkânı temin edilmekte ve burada da hiç bir zaman direkt bir yaban-

cı müessiriyetin mevzu bahis edilmesi mümkün olamamaktadır).

İşte bütün bu bilgi ve müşahedeleri -mizden şöyle bir neticeyi de çıkarmamız lâzım gelir:

Her ruhun, fizik bedeni ile sağladığı irtibatı, spesifik bir rezonans esasına dayanmalıdır. Veyahut da her ruhun spesifik bir asabi seyyaleye sahip olması lâzımdır.

(Devamı var)

ÖZÜR :

«Tekâmül Hakkında Ne Biliyoruz?» isimli devamlı yazımızı elimizde olmayan sebepler yüzünden bu ay neşre edemediğimiz için okurlarımızdan özür dileriz.

RUH ve MADDE

Mukadderat

(15. sayfadan devam)

selâ dilenen bir çocuğa maddî yardımda bulunup bulunulmamak hususunda ortaya çıkacak iki zıt fikrin hangisinin daha doğru ve hayırlı olduğu meselesini halletmemize zikrettiğimiz kıstaslar yardımcı olabilirler.

Maşerî vicdan dediğimiz ahlâk kaideleri, insan kütlelerine hitabeden ve onları yöneten kıymetli müeyyidelerdir. Fakat her vakit insanın sahip bulunduğu vicdan ölçüleri bu ahlâk kaidelerine tıpatıp uymayabilir. Bu taktirde mevzu bahis ahlâk kaideleri ferdî vicdan ile bir paralellik gösteremeyeceğinden vicdanın vazife görmesinde ona yardımcı olmaktan uzak kalırlar.

Ferdin dışından gelen bir zorlanışla, tehditle, empozisyonla, insanların doğru yola iletilmesi, başlangıçta çok zordur. Ne zaman ki, bu zorlayıcı tesirler ferdin kendi vicdanının derinliklerinden fıskırmağa başlar. İşte o zaman o insan kendi vicdanının tatbikatına girişmiş olmakla tekâmül hamlesi sayılabilir. Varlıkların tekâmülleri vicdan sesine uymak ve onu duyabilmekle

mümkün olabilmektedir. Sadece ahlâk kaidelerine sarılarak vicdanının sesini hiçe sayan bir insan, kendi ferdî tekâmülü bakımından kârlı bir harekette bulunmuş olamayacaktır. İnsan eti yemenin ve kurban etmenin gerek vicdanî ve gerek maşerî ahlâk prensipleri bakımından iyi bir hareket olarak kabul edildiği vahşi bir kabile içinde yaşayan ve bütün bu kaideleri kendi vicdan sesi ile hiç bir suretle kabullenemiyen, tamamen başka bir vicdan realitesinin insanını düşünelim. Bu insan, kendi vicdan ölçülerinin aksi istikametinde bulunana bu kaidelerin icaplarını yerine getirmek üzere bir takım fiillerde bulunacak olursa ve bunu da mevcut maşerî nizamın kaidelerine uymağı - nefsinin düşünerek - yapmağa kalkışırsa bu takdirde kendisini bizzat kendi vicdanı karşısında mahkûm etmiş olacaktır. Hele bu fiillerine iştirak eden niyetlerinde nefsinin çıkarına ait daha kuvvetli unsurlar da mevcut bulunuyor ise durumu daha da zorlaşacaktır.

Verilen hükümlerin tatbikatı, insanların müstakbel hayatlarının değişmez mukadder neticelerini hazırlar.

(Devamı var)

Nice şehirleri, zalim oldukları halde helâk ettik. Tavanları çöküp duvarları üstüne yıkılmış, kuyuları muattal yüksek sarayları bomboş kalmıştır. Yeryüzünü gezip dolaşmıyor muydu ki harabeler karşısında ibret alacak kalpleri, geçmişlerin encamını duyacak kulakları olsun! Hiç şüphe yok ki kör olan gözler değil, fakat sinelerdeki yürekler kör! (Hac sure-si, 45, 36).

Tetkikinize sunduğumuz bu yazı **ATLAS** mecmuasının Mayıs 1966 nüshasından özetlenerek tercüme edilmiştir. Bu yazı bizlere şu fikirleri telkin etmektedir :

Yeryüzünde zaman zaman farklı medeniyetler zuhur etmiştir. Bunların farklılığı onların belki de başka noktalardan hareket ederek güçlü bir medeniyet kurmalarındadır. Ancak sahip oldukları kudretleri üstün tabiat kanunlarına uygun (yani insan tekâmülü istikametlerinde kullanıp kullanmamak mes'uliyeti kendilerine aittir. Ayrıca arzın kozmik evolüsyonunda ani katastroflar (tabii âfetler) mühim bir yer işgal etmektedir. Pompei şehrinin batışı, Sodom ve Gommorrhe'a gelen felâketler belki daha şümüllü mahvoluşların küçük birer örneğidir. **RUH ve MADDE**

Arzda insanlar devir devir yaşadılar

Büyük Okyanusta. Polinezya adalarının en doğusunda «Paskalya adası» isimli bir ada var. Yerliler buna Rapa-Nui diyorlar. Bu ada dünyanın en esrarengiz noktalarından biridir. Adayı keşfeden ilk gemiciler adada ne manasını, ne de menşeiini bildikleri devasa heykeller buldular. Arkeologlar bu heykellerin muammasını çözemediler. Bunların sonuncusu Guyane'da, Rüzgâr-altı adalarında ve güney Pasifikteki keşifleri ile tanınmış **Francis Mazières**dir. Karısı ve ve yardımcısı bayan Tila ile adada iki yıl kaldı. Yerlilerin dostluğunu kazandı ve bu

husus, araştırmalarını olumlu bir yola soktu.

,Paskalya adası 1722 yılında, Paskalya yortusu günü Holandalı **Rooggeveen** tarafından keşfedildi. 50 yıl unutuldu. 1770 de İspanyol **Gonzalez y Haedo** haritasını çıkardı. Fakat onu ve heykellerini dünyaya 4 yıl sonra tanıtan, kaptan **Cook** olmuştur. 1786 da La Pérouse adada az bir zaman ikamet etti. 1816 da Rus **Kotzebue**'yi yerliler adaya çıkarmadılar.

Bu arada balina ve fok avcıları zaman zaman adaya çıktılar; hırsızlık yaptılar,

Kadınları kaçırdılar ve öldürdüler. 1862 de maceracılar, ada halkından bin kadarını esir aldılar ve Peru'daki Guano (kuş gübresi) işletmecilerine sattılar. Hastalık, açlık, iç kavgalar bedbaht halkı söndürdü. Yorulan halk Gambier ve Tahitiye göç etti. Bu gün adada bin kadar yerli yaşıyor. Ada bir İngiliz kumpanyası tarafından Şili hükümetine satılmıştır ve Şili adayı ihmal etmiştir. Bugün orada halk sefil bir hayat yaşıyor ve göç etme hakları yasaklanmıştır

Önce, heykellerin diziliş istikametleri Francis Mazière'in dikkatini çekti. Bunların gök yüzündeki yıldızların sıralanış şeklinin bir izdüşümü tarzında yerlerine oturduklarını zannetti. Buna müsbet cevap vermek imkânsızdı; fakat hali bir noktada; bir volkan ağzına dizilmiş 10 ar metre yükseklikteki bu dev heykellerin her halde bir mânâsı olsa gerekti.

Adada iki çeşit heykel vardır. Pierre Loti, heykelleri şöyle anlatmaktadır: «Heykellere gelince. iki çeşittir. Evvela Plajdakiler; bunlar devrilmiş ve kırılmıştır. Sonra diğerleri var; korkunç. Başka bir devirden kalma, yüzleri değişik; adanın arka tarafında, yüksekte, dimdik dururlar. Hiç kimsenin artık ziyaret etmediği ıssız bir arazinin ta dibinde.»

Mazières, hikâyesine şöyle devam ediyor: Kâğıt üzerine tescit ettiğimiz birbirine eşit olmayan eksenlerin sıralanış tarzı bizi gitgide büyülüyordu. Nihayet dayanamayıp Hanga - Roa'ya karımın yanına gitmeye karar verdim. Ona ihtiyar Veriveri isimli yerlinin bize yardım edip edemeyeceğini soracaktım.

Cevap çabuk geldi; şaşırtıcı oldu. «Hayır; heykeller gökyüzü haritasının izdüşümü değildir. Rano - Razaku'nun bütün (Moai) leri (yani heykeller) mukaddestir. Herbiri, kudret ve mes'uliyefini taşıdığı bir yeryüzü bölümüne bakar. Bunun için bu yere (Dünyanın göbeği) adı verilmiştir. Bütün güneye bakan Moai'ler değişiktir. Antartika'nın rüzgârlarının sırlarına sahip-

tirler ve bütün kudretlerini. Pasifik adalarının teşkil ettiği üçgenin ucunu tehdit eden cesim bir kırmızı volkanik kayaya nakledeleler.»

Pierre Loti heykelleri şöyle anlatıyor: «Ucu kalkık burunları, hor görür ve alay eder gibi gözüken ince dudakları ile bunlar hangi insan ırkını temsil ediyor? Gözleri yok; geniş ve asil alın, kaş çıkıntısının altında derin boşluklar var sadece. Bununla beraber bakarmış, düşünürmüş gibi bir halleri var. Bunlar hiç de şu yerlilerin eseri olmasa gerek.»

Francis Mazière'in intibaları da şudur: «Hergün Poiké burnunda güneş gözükmüyor, gözükmez kampımızı terk ediyor, çabucak heykellerin yediği bu eşsiz volkan yamaçlarına tırmanıyorduk. Öyle sâkin ve ciddi bir havayla yüzyüze geliyorduk ki bu hissi kelimelerle canlandırmak imkânsızdır. Burada varlığını sezdiğimiz fakat şifresini çözemediğimiz bir dünyanın hikâyesi mevcuttu. Şöyle yazılmıştır: «Rano - Razaku'yu gören bütün seyyahlar altüst olmuşlardır.»

Yirmi yıllık araştırma devresi boyunca, heykeller volkanını görenler tarifsiz bir iç sıkıntısına yakalanmışlardır.

YAŞAYAN HEYKELLER

Yatık veya dik 276 dev oradadır. Şimdi bir o kadar da yer altında gömülü olduğunu biliyoruz. En küçüğü 3, en büyüğü 22 metredir! Bir kısmı volkanın iç çukuruna dizilmiştir, diğerleri de volkanın ağzını taşarak denize doğru ilerlemektedirler (diziliş itibariyle).

Ne zamandır oradalar? Niçin bazıları rüzgârın ilişemediği değişik bir kayadan yontulmuşlardır? Çünkü bunlar rüzgâr, yağmur, kum altında sapaşlam ve kusur suzdurlar. Diğerleri ise yıpranmış, yenilmiş ve yosunla örtülmüşlerdir. Yerliler şöyle demektedirler: «Yosunların bitmediği heykeller hâlâ canlıdır.» Ve belki de bu doğrudur. Sihirli olduğu söylenen bir çok eş-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

ya, bazı tesirleri alıp muhafaza edebilmektedirler.

HER ŞEY BİRDENBİRE DURDU

Bu ay manzarası içinde, bir takım adamlar, başka bir dünyanın devlerini yontmuşlardır. Burada herşey büyüklük arz etmektedir ve bu büyüklük insana bir sıkıntı hissi aşlamaktadır. Burada herşey birdenbire, bir gün içinde, vasi bir tabii afetin rüzgârına yakalanmış gibi durmuştur. Her şey gayri beşeridir.

Neden bu adamlar birdenbire durdu - lar? Hangi korkunç felâket onları çarptı? Her şey olduğu yerde bırakılmıştır. Yarım yontulmuş heykellerin yanbaşında cesim taş baltalar durmaktadır.

Yaşayanlar, ada halkı, ne cevap vereceklerini bilemiyorlar. Yerliler kendisine bir istakozdan pay verilmeyen mana kuvvetine sahip bir büyücünün şöyle beddua ettiğini söylüyorlar: «Moai, ebediyen hareketsiz kalın!» Fakat bütün bunlar, sıkıcı, yanlıştır. Daha mühim, daha korkunç bir şey vuku bulmuşa benzer. Her şey birkaç gün içinde olup bitmiştir. Zira 80 den fazla heykel inşa halinde kalmıştır.

Halihazır Polinezya halkına ait eserler de hiç bulunmayan şaşırtıcı iki husus dikkati çekmektedir:

1 — Pierre Loti'nin tarif ettiği, fakat bizim bulamadığımız zigzag çizgili siyah akik kakmalı bir kolye ki Polinezya ile hiç bir ilgisi yoktur. Bazı müelliflerin naklettiği bir dövme sembolü de böyledir. Biz de bazı resim izlerine tesadüf ettik.

2 — Bel hizasına hak olunmuş üç şekil çözümlenmiş görünmektedir: Alaimi semâ şeklinde sıralanmış içbükey hatlar; tam bir daire, sonra majiskül (M) harfine benzer çok acayip bir sembol. Alfred Metroux, bunların eskiden takılan kemerler olduğunu iddia etmiştir ki ben buna inanmıyorum. Bana bir yerlinin verdiği izah daha makul geliyor: «Bunlar hayat unsurlarının sembolleridir. Güneş, ay, yıldırım.»

Değişik bir devrin taş devinin kucağında, köpeğiyle beraber bu Paskalyalı çocuk ne düşünüyor?..

TAŞ DEVLERİN ESRARLI YÜRÜYÜŞÜ

Paskalya adasında arkeologların karşılaştıkları en büyük zorluklardan biri de şudur: Kimi 20 ton ağırlığında olan heykeller, yontuldukları volkanik tepeden kilometrelerce uzaktaki taş düzlüklere (ahu) nasıl nakledildiler? Yol olmadığı gibi volkanik yamaçlar da çok arızalıdır. Bazı alacakayip teoriler ortaya atılmıştır:

Bir kısmı, heykellerin yolu üzerine, patates, inyam gibi yumuşak kökler yığıldığını iddia ediyorlar. Volkanik arızalı bir arazide 20 tonluk heykellerin kilometrelerce patates püresi üzerinde yuvarlanışını düşünün! Bu da küçücük bir adanın ziraatı ile olacaktır!

Bazıları ağaç kütükleri üzerinde hey

zellerin halatlarla çekilebileceğini söylemektedirler. Ada ağaçsızdır. Son zamanlarda bazı cılız ökaliptüs fidanları dikilmiştir. Üstelik böyle vasi bir çalışma için edada bir halat sanayiinin kurulmuş olması da imkânsızdır.

Tabii mantık delil ister. Fakat şayanı hayret olan bütün yerlilerin müsterek cevabıdır: Heykeller MANA ile nakledilmişlerdir. Mana, bazı şahısların sahip oldukları konsantre (teksif) edilmiş kuvvet ve sudrettir. Doğru veya yanlış, her yerlinin verdiği cevabın tamamen böyle oluşu acıdır. Buna gülmek lâzım. Neden insanlar dünyanın muayyen bir devresinde bazı elektro manyetik kuvvetlere veya anti-gravitasyon kuvvetlerine sahip veya onları kullanabilir olmasınlar? Her halde bu iddia patates teorisinden daha az gülünçtür.

10 veya 20 tonluk heykeller birbiri üzerinden aşırılırken hiç bir çizik meydana gelmemiştir. Unutmayalım ki devir taş devridir!

Yerliler Mana kaybolduğu zaman Paskalya adasında her şeyin öldüğünü beyan etmektedirler.

Yerlilerden biri heykellerin ayakta, katedesi üzerinde yarım daireler çizerek ilerlediğini söylemiştir. Böyle bir ifade, mahdut bir elektromanyetik saha mekanizminin varid olduğu intibahı uyandırmaktadır.

Rano Razaku'daki 22 metrelik heykeli düşünelim: Baş ve boyun 3 m. çapında, 7 metre yüksekliğinde. Burun uzunluğu 3,40 m. gövde 13 m. Hepsi 50 ton! Bugün dünyada böyle bir kitleyi kaldırabilecek pek az vinç vardır.

Fransız donanmasından Flore gemisinin bütün materyel ve adamları ile ve 500 kişi yardımı ile 2,30 metrelik (Dalga kırıcı) namıyla maruf heykelin ancak baş kısmını, o da hasara uğramış olarak nakledebildiği

ni düşünürsek durum gözümüzün önünde daha iyi belirir. Paskalya adası milyonlarca esiri ile ne Mısırdır, ne de Tihuanaco'dur. 5 000-10 000 lik nüfusu ile küçücük bir adadır. Esrar olduğu gibi durmaktadır.

1956 yılında Norveç hey'eti seferiyesinden Heyerdall'in bulunduğu diz çökmüş insan heykeli Paskalya adasının daha evvelki sakinlerinin Polinezya ırkından olmadığını ortaya koymaktadır. Bu sakallı adam heykeli Kolombdan evvelki Amerika halkına benzemektedir. Onu gördüğümüzde meşhur Olmek (Kolombdan önceki Meksika) tanrısına ne kadar benzediğini fark ederek hayret ettik.

Francis Maziere'in kendi kazıları ile bulunduğu bir heykelin pozisyonu da çok hayret vericidir: Heykelin elleri göbek hizasında kavuşturulmuştu.

Bu «tefekkür pozisyonunda» birleştirilmiş uzun tırnaklı el ancak Çin'de, İnka inisiyelerinde vardı. Bilgiyi, düşünceyi el çalışmasının zaruri olmayışını temsil ediyordu. Bununla ilgili Paskalya adasından bir tek enformasyon (haber, bilgi, done) elde edebildik. Bazı çocuklar derilerinin beyaz kalması için mağaralara kapatılıyorlar; inisiye olduktan sonra (yani esrarlı bilgilere vakıf ve bir takım kudretlere sahip ad dolunduktan sonra) tırnaklarını uzatıyorlar.

Heykellerin gözsüz göz çukurları güneşin gök yüzünde ilerleyişine göre gölgelerle açılıp kapanmaktadır. Belki de bu gözsüz devlerin bütün zarif güzelliği ve sihiri buradadır.

Yarların tepesindeki bu uzun bekleyiş saatlerini hiç unutamıyoruz. Zira bu sessiz ve ölü adanın sükûn ve boşluğunda hayatın başka bir nabız atışını duyar gibi olduk.

RUH ve MADDE'ye Abone Olunuz

BİR AYRILIĞIN HİKÂYESİ

Yazan: Salih ÖGE

Muavin: «Gidiyoruz efendim» dediği zaman, adam aklından geçen şeyleri muavine söylememek için kendisini güç zaptetti; «Ben Üsküdar'da insem olmaz mı?!» diyecekti. «Şurada ayak üstü giderim, kimseyi de rahatsız etmem.»

Ama olur muydu böyle şey? Olurdu pekâla!. Niçin olmasındı?- Ne diyeceklerdi? Olmaz mı derlerdi sanki? Onların çocukluğu, onların ana babası yok muydu? Onların başından hiç ayrılık geçmemiş miydi?!

Geçmişti şüphesiz.. Geçmişti ama, yine de içinden geçenleri bilmemelilerdi!. Ayıplarlardı.. Ayıplamasalar bile gülerlerdi içlerinden!.. Şoför de güler, muavin de, yolcular da... Gülmeseler bile «bu ne kadar düşkünlük böyle!» diye düşünürlerdi.

Ayıp olmasına ayıp değildi ama bu derece hassasiyet ona yakışmazdı.. Erkekti bir kere... Orhan Veliyi hatırladı o anda. Ona;

**«Bakakalırım giden geminin ardından
Kendimi denize atamam hayat güzel
Serde erkeklik var ağlıyamam!..»**

dedirten şey'in ne olduğunu şimdi anlıyordu.

Karısı, içinden geçenleri hissetmiş gibi nemli gözleri ile kocasının iki kaşına bakarak:

— Hadi sen de gel. dedi.

Kocası:

— Nasıl olur?! diye karşılık verdi. Gelsem bile hemen yarın geri dönmem gerekir. Değer mi?

— Ankaradan telefon edersen, dedi kadın; hafta sonuna kadar izin alırsın, bir hafta sonra hep birlikte döneriz.

— Olmaz, dedi öteki; Şimdi o sıra değil...

Ve dolu gözlerini karısından kaçırmak için başını yukarı kaldırıp filedeki valizi yerleştirir gibi yaptı. Kadın, kocasını utandırmamak için çantası ile meşgulmüş gibi göründü, fakat çocuk, dudaklarının titremesine engel olamadan:

— Babacığım! Ne olur sen de gel!

Diyemedi... O dakikaya kadar, Ankaraya gitmenin sevinci içinde deli divâne olan yavru, şu anda sanki sıtma nöbetine tutulmuşcasına, ağlamamak için kendisini zorladıkça hıçkırıyor, hıçkırıkça kendisini zorladığını gizliyemiyordu.

O anda, «Siz de gitmeyin. hadi inin» diyen olsa ikisi de inceklerdi belki...

Bu defa şoför, «haklısınız ama» gibilerden arkasına bakınca, adam:

— İniyorum yavrum. diyerek ilerleyecek oldu.

Vakit yoktu; karısının elini sıkacak, çocuğunun yanaklarından öpecek vakit yoktu. Şoförün sabrını kötüye kullanmak olurdu bu. Vakti olsa da yapamazdı zaten, yapmamalıydı... Rezil olurdu alimallah otobüsün içinde... «İniyorum» derken titreyen sesi zaten kâfi derecede utandırmıştı kendisini.. Fakat nasıl olduysa oldu karısının elini avucunun içinde buldu, çocuğunun yüzünü de dudaklarında...

Otobüsten inerken buğulanmış gözlüğünü çıkartıp, pardesüsünün yeni ile kurulaşacağını diye otobüsün merdiveni önündeki paspas'a tökezleyip düşecekti az kalınsın.

Iner inmez cebinden sigara paketi ile

...kendi çıkartıp otobüsün plakasına baktı. Ne olur ne olmazdı; otobüsün numarası ya... bulunmalıydı. Allah vermesin herhan... bir kaza olabilirdi. Gazetede «Ankara yo...daki trafik kazası» haberini okurken, ...ya uğrayan otobüsün bu otobüs olma... nasıl tahkik edebilecekti başka tür...

Bir ara kendi düşüncesi kendisini utan...; demek ki gazetede bu numaranın ye... başka bir numara görünce sevinecek... Sevinmiyecekti tabii, sevinmiyecekti a... üzülmecekti de.. «Ayıp mı!» diyecek... «ayıp değil» dedi.. Bir ara «ayıp tabii»... düşündü.

Otobüs hareket etmişti, koşar adım ta... etti; belki yakın yerde bir trafik tıka...lığı olabilirdi... Olmadı..

Durdu... geriye döndü.. Şuursuzca iler...edi.

Artık adımları ona değil, o adımlarına... idi.

Yolda kendisine avuç açan bir dilenci... avucuna bir bütün lira bıraktı.. Bir ara... hareketinden de utanacak oldu; şimdi... kadar dilenciye yirmibeş kuruştan fazla... verdiği hiç vâki değildi. Hatta bazı zaman... hiç vermez üstelik terslerdi «zavallılar!».

Neden bugün bir lira veriyordu?! Bu... hassaslık niçindi?. Biraz önce, çocukları... yolcu ettikten sonra atlattığı kaza'nın baş... göz sadakası mı idi? Hayır hayır!.. Bugün... onun duasına, ondan gelecek iyi tesirlere... son derece ihtiyacı olduğunu hissediyordu. Biraz evvel uğurladığı yolcular yönünden... di bu ihtiyaç. Pekiyi bunda utanacak ne var...?!.. «Çok şey var!» diye düşündü; neden... bu ihtiyacı her zaman duymuyordu?!

Düşünceleri tekrar geriye döndü; neden... köşe başında ayaklarının dibinde fren ya... pan şoföre: «Haklısın» demişti?! Haklıydı... çünkü... Haklıysa niçin başka zamanlarda... bu hakkı teslim etmiyor, kendisini müdafa... aya yelteniyor, hatta hücumu geçiyor, hem... suçlu hem güçlü duruma düşüyordu?!

«Her şeyde bir hayır var» diye düşün...dü; Eğer sol taraftaki sokağın köşesinden... birden bire önüne çıkan arabanın altında... kalmadıysa, bunu, şoförün ustalığına, a... rabanın çıkardığı acı fren sesine olduğu ka-

dar, kendisini taşımakta güçlük çeken ba...caklarına da borçlu idi.. Eğer bir adım da... ha atmış bulunsaydı... Burasını düşünmek... istemiyordu.. Bütün kabahat kendisindeydi;... insan yürürken soluna sağına bakmalıydı... Kabahatını bildiği için şoförün hakaret do...lu homurdanmalarına hiç aldırılmamış, hat...ta dili ile dişi arasında yavaşça «hakkın... var» bile demişti.

«Güzel düşünüyorum» diye düşün...dü Sevindi güzel düşündüğüne. Hem artık göv...desindeki ağırlık da kaybolmuş, bacakları... güç kazanmıştı. Dilenciye hatırladı «iyi et...tim» dedi «adamın hayır duasını aldığıma.»... Bir ara «neredeyim» diye etrafına bakındı, bir kahvenin önündeydi, hani şu pulcunun... önündeki kahve.

Hiç düşünmeden daldı içerliye. Hiç yap...tışı iş değildi halbuki. İlk gençliğinde gider...di ama, hemen hemen yirmi seneden beri... belki bir defa olsun kendiliğinden bir kah...veye girmemişti.

Köşede göziine tenhaca bir yer kestirip... oturunca, sanki çok uzun bir yoldan gel...mişcesine yorulmuş olduğunu hissetti. Gar...son başını öne eğerek kendisini selâmlar...ken, sanki ne içeceğini biliyormuşcasına... «çay?» dedi.

O, hiç düşünmeden:

— Hayır, dedi. Kahve...

Dedikten sonra da pişman oldu. Kendi...sini yine ayıplardı; sanki ne diye «hayır!»... demişti? Kahveyi çaya tercih ettiğinden... mi? Yoook... İkisini de kırk yıl içmese ak...lına gelmezdi... O halde? Bu hareketi se...bepsiz yere garsonu refüze etmekten başka... ne işe yaramıştı?.. Biliyordu ki oraya ne... kahve içmek için gelmişti ne de çay... Sade...ce âdaba uymak için bir şey içecekti. Öy...leyse çay içse ne olurdu sanki?!..

Bol bahşiş verip telâfi edeceğini uma...rak bozukluğu olduğu halde çıkarıp garso...na bütün bir lira uzattı ve «tamam» dedi. Garson paraya elini uzatırken gözleri ile bir... başka müşteriyi takip ettiği için onun «ta...mam» dediğini isitmemiş ve iki tane yir...mibeş kuruşluk çıkarıp masanın üzerine... bırakmıştı. Bu sefer garsonun bıraktığı pa...rayı aynen alıp garsona uzatayım diye için... (Devamı 29. sayfada)

Sevgili Okuyucular

(1. sayfadan devam)

Dünya sosyal çevrelerinde cinsiyet ile olan alâka artmıştır. Gençler arasında gelişmiş güzel yaşama ve manâsız şiddet hareketleri belirmiştir. Aile anlayışları yeniden gözden geçirilerek daha sıhhatli ve devamlı, mes'uliyet ve sevgi esasına dayanan birliklerin kurulması için gayretler sarfediliyor.

Örflerde, kanunlarda, ana baba, devlet, mektep otoritelerinde bir gevşeme ve yumuşama göze çarpmaktadır. Bunun ilk belirtileri karışıklıklar tarzında tezahür edecekse de bu, insanlığın kendi mes'uliyetini alacağı bir kâhillik devrinin şafağı olarak düşünülemez mi?

Nesiler boyunca kaba, sert realiteler altında inlemiş, ıstırap çekmiş olan insan-öğlü, tatmin olmak, böylece doğru yolunu bularak tabiatla barışmak yolundadır.

Bir müddetten beri mecmuamızda çok sayıda tercümelere yer vermekteyiz. Bu okurlarımızın dikkatini yukarda saydığımız değişikliklerin dünya üzerindeki hadiselerde yapılacak müşahedelerine çekmek içindir.

Dikkat edilirse, yazımızın başlangıcında fert psikolojisinde düğümlenen iki ayrı kategoride hadiseler zümresini ele aldık. Bunlardan birincisi yer çekimindeki azalma, iklim değişikliği, fertlerin önüne geçemedikleri kazalar gibi fizik kategoriden. ikincisi sosyal ilişkiler gibi külliye insanına bağlı addolunan aynı bir kategoriden hadiselerdi.

BUGÜN, İNSANLIĞIN BİLMEDİĞİ VE ÖĞRENEREK BİLMEK ZORUNDA OLDUĞU BİR GERÇEK VARDIR: HER İKİ KATEGORİDEN HADİSELER DE AYNI ÜSTÜN ŞUURLU PLANIN TAHTI TESİR VE TAŞARRUFUNDADIR (İdareci altındadır)

VE İNSANLIĞA TEKLİF EDİLEN, VİCDAN VE AKLINI KULLANARAK KENDİ HÜRRİYETİNİ SATIN ALMASIDIR.

Buna bir üçüncüsünü ekleyelim: Amerikada İngilizce olarak "The Plain Truth" Fransızca "La Pure Verité" adıyla neşrolunan bir mecmua vardır. İngilizce tirajı 622.000 dir; isteyenlere bedava gönderilir. Kaliforniyada Pasadenada, Londrada ve Avustralyada North Sydney'de aylık olarak neşredilir. Geniş radyo programlarına sahiptir. Uğraştığı mevzu şudur: Mukaddes metinlerdeki ayet ve istikbale ait bildirilerin (kehanet, profesisi) doğruluğunu ilmî olarak isbatlamak.

Bu, insanlık için okadar mühim bir problemdir ki, anlatmak için ne söylesek azdır. Bilindiği gibi ilâhî tebligat (Tevrat, İncil, Kur'an) bugüne kadar insanlarca dogmatik bir inanç mevzuu olmuş, şeriatlere ve adetlere körükörüne uyulmuş veya bunlar red edilerek külliye münkir olunmuştur. Bu ilâhî tebligatın gerçekliği ve kursosuzluğu bugününün müsbet ve ilmî düşünebilen insanına isbatlanabilirse bundan insanlık hesapsız bir menfaat sağlayacaktır: Bu da şu demek oluyor ki, insanlık yukarda bahsettiğimiz her iki kategoriden hadiseye sahip ve onu yöneten bir Planın doğrudan doğruya hitabı, mesajı karşısındadır. Bu hitap asla onu küçültücü, ezici, hakir görücü değildir. Ancak onun insanlığa has vekar ve haysiyeti elde etme çabasında yardımcı ve yol göstericidir ki, insan, böylece, DÜNYA dediğimiz bu seyyareden mezun olabilecektir.

İşte, bu kabil HADİSELER karşısında, okuyucularımızın zihninde, gerek Cemiyemizin, gerek mecmuamızın metot ve çabası tavazzuh edecektir kanısındayız.

Reşat Bayer "REENKARNASYON" Kitabında

bu mevzuu ve Alanada eski hayatını hatırlayanların geniş etüdlerini verdiği gibi Spiritüalistler içindeki şöhret budalalarını, bencilleri, şarlatanları ilân ediyor. Kitapçılarda 6 Lira, 6.90 lık pul mukabili veya 7.80 ödemeli olarak adresinize gönderilir. (P.K. 33 Karaköy, İstanbul) adresinden isteyiniz.

(RUH : 530)

Kemal Yolcusu

Medyom : Hikmet OMAV

İstikbalin İnsan Varlığından Gizlenmesinin Sebepleri

İnsanlara topyekûn bir gözle bakılacak olursa, müşterek vasıflar arz ederler. Meselâ insan; yürür, konuşur, duyar, düşünür, hareket eder. Keza, muayyen hayatîyet vazifeleri ifa eder. Yer, iğer, teneffüs eder, çoğalır. Bu vasıflar bütün insanlarda müşterektir.

İnsanlar birbirlerine benzerler. Fakat onların gayeleri, mukadderat planları değişiktir. Fert olarak tetkik edildikleri vakit, birbirlerine benzemedikleri görülür. Bununla beraber vücut yapılışı bakımından aynıdır. Müzik aletleri de böyledir. Keman başka ses çıkarır. piyano başka ahenk verir. Bunlar da gaye bakımından aynıdır. Hepsi de muayyen hisleri ifade edebilecek şekilde tanzim edilmişlerdir. San'atkâr. onların başına geçince, o sahaya olan vukufiyle çalar; çalış esnasındaki muvaffakiyeti ve duygularını tellere veya tuşlara aksettirir, onun o sahadaki bilgisiyle mütenasipdir. İnsan yapısı da böyledir. Mukadderat plânını hazırlayan ruh, onu bedene tam manasiyle tatbik ettikten sonra, artık. beden inkişafını idare edecektir. Fakat ruhun melekelerinin bütününü; yani iradesinin, iktidarının, ve şuurunun bütününü bu sahada rol oynamaz. Ruhun insan zaviyesinden, yani oynamaz. Ruhun isa zaviyesinden, yani madde içinden müşahade ettiği kısım cüz'îdir.

Halbuki ruhun melekelerinin büyük bir kısmı pasif bir haldedir. Ruh, planını geniş, melekelerini dar tanzim etmiş ise, netice verimli bir etüd olmaz. Kezâ, plan dar, melekeler geniş ise yine netice müsbet değildir. Ruhun kabiliyeti ve tekâmül seviyesi bu plan tanzim etme esnasındaki melekelerini kullanım tarzı ve nisbeti ile ölçülür. Yani ruh, insan tekâmülü yaparken muayyen melekeleri insan bedenine, çizdiği plan

şeklinde verebilmiş ise. ayarlayabilmiş ise. netice müsbet olur:

Kahvaltı edecek bir insan var. Bu insan ekmeğini hafif bir ateşte kızartmak istiyor. Onu müsait bir hararete arz etmiştir. Ekmeğin muayyen bir forma gelmesi icab eder. Eğer ekmeğin 100 derecelik bir hararete arz edilirse, derhal kurur ve yanar. O halde gaye tahakkuk etmez; ekmeğini kızartan şahıs da kahvaltı yapamaz.

Ruh da böyledir. Muayyen tecrübeler için kısmi şura, kısmi irade ve iktidara ihtiyaç hisseder. Eğer mevcudiyetinin ve kabiliyetlerinin bütününü bu işe hasredek olursa ekmeği gibi, tecrübesi de yanar, ziyan olur. İnsan beden taşıdığı zaman bütün varlığını. kâinattaki tecrübelerini, ve alemlerin mahiyetini sezecek olursa, insan olarak yaşamaya razı olmaz. Keza bütün kudretini kullanabilse, bir anda her şeyi yıkıp yıkacak, kendi arzusuna göre hareket edecektir.

Bu suretle de kâinatın yalnız bir kısmı ile meşgul olmuş bulunacaktır. Bu şekilde ise mukadderat planının muhteviyatını önceden bilecek ve onu tatbik edemeyecektir. İşte bunun için insan dezenkarnelerini hatırlayamaz. İstikbali bilemez, bu onun menfaati icabıdır. Gerek ruh ve gerek madde birbirlerine doğrudan doğruya hükmedemezler. İkisinin de birleşmesinden doğan insanda bir takım insani melekeler, insani şuur, insani iktidar ve insani irade mevcuttur. İşte insanı hayat boyunca idare eden kuvvet budur. Bu kuvvete insanın cüz'î iradesi denir.

İnsan teşekkül ettikten sonra artık ruhun ve maddenin değil, kendi insani şuurunun emrindedir. Yani cüz'î iradesinin emrindedir. Çünkü mensup olduğu muhitin, dünyanın kanun ve icaplarına kendini ayar

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

layacaktır. Ruh, melekelerini insan bedeninin madde kısmına bağladığı için artık o kısma her istediği zaman hükmedemez. Olan olmuş, iş işten geçmiştir. İnsani şuurun formülü planda iyi tanzim edilmiş ise insan plandaki gayesini mutlaka tahakkuk ettirir.

Ruhun bir kısım melekeleri burada şekil değiştirmişlerdir. Çünkü burada artık maddenin şekil değiştiren bir başka nüfuzu vardır. Denilebilirki ruhun insan olarak, insan bedeni zaviyesinden kullandığı kısmı ve cüz'i şuuru bir nevi maddedir maddeleşmiştir. İntibak ettiği alemin kanunlarına tabidir. Bunun için insan ruhunun görüşüde tamamen insanidir. Meselâ (H) ile (O) intizaç ederek nasıl farklı bir unsur olan su meydana geliyorsa bu madde ve ruh birleşmesinden madde ile ruha kat'iyen benzemeyen daha başka bir unsur, insan meydana geliyor. asıl ki suyun hasseleri Oksijen ve İdrojene benzemiyorsa, insan hasselcride ruha benzemez. Gerçi insanın maddesi vardır; aynı zamanda ruhu da mevcuttur.

Ölüm ötesinde insan olarak, tekâmül gayesi bitince de nevi tahallül ve aslına rücu başlar. Buna tahallül değil, maddenin ruhtan çözülmesi demek daha doğru olur. Ruhun melekeleri maddeden sıyrılır. Madde aslına, ruh da aslına rücu eder. İnsan denilen bu kompozisyon ortadan kaybolmuş olur. Bu sıyrılış, tamamen aslına rücu, ölüm ötesinde daha çabuk olmaz. Kendilerini maddeden kurtaramayan varlıklar ölüm ötesinde teşevvüş devreleri geçirirler. Bu devirler insan düşüncesi ile asırlar kadar uzun olabilir. Şimdi mektebe giden bir çocuk düşününüz. Bu çocuk evinde ailesinin otoritesi altındadır. Fakat mektepte mektep nizamlarının icaplarına uyarak tatil saatine kadar bu şartlar altında kalmaya mecburdur.

Mektepten ayrılınca mektep elbisesini değiştirerek ailesinin içine döner. Mektepte ona ana ve babası hükmedemediği gibi, evinde de hocaları müdahale edemezler. Mektepte yaptığı hareketlerden, şahsen mes'uldür. Şimdi aileyi mücerret bir ruha benzetebilirsiniz. Dünyaya tecrübe için

gelen insanı da çocuğa benzetelim. Çocuk mektepte talebedir.. Ruh, bedeninde insandır.

Çocuk mektepte hata yaparsa mektepte cezalandırılır. İnsan dünyada hata yaparsa ıstırap çeker. Çocuk tahsilini bitirince mektepten çıkar. Mukadderat planına göre ruh tecrübesini bitirince, insan ölür. Çocuk diploma alır. insan tecrübe edinir. Çocuk evine döner ve ailesinin içine karışır. İnsan ölünce ruh aslına beden de aslına rücu etmek için birbirlerinden çözülürler. Mektepte kurulan nizam çocuğun talebelik müddetince rahat yaşamayı ve tahsil senelelerinden istifade etmesi içindir. İnsanların dünyaya vaz ettikleri nizam yine kendilerinin yaşadıkları müddetçe rahat ve huzur içinde bulunmaları maksadıyladır. Bu nizamın kurulması için bazı selâhiyetdar varlıklar kısmen maddeye bağlanarak yüksek medyumlar kanaliyle dünyaya insanların kuramadığı nizamı ilan ederler. O nizamlar dinlerin ihtiva ettikleri ahlâk prensipleridir. Eğer insanlar bu nizamı kendiliklerinden kurabilmişlerse, başka alemden nizam vaz'ına ihtiyaç kalmayacaktır.

İnsanın ana ve babası madde ile ruhtur. Fakat insan, yapısı bakımından ne madde, ne de ruhtur.

Bu ayrılığı meydana getiren şey intizaçtır. Bu kanunlara göredir. Bir cisim kendini ihtiva eden unsurlardan mahiyet bakımından farklı olarak teşekkül etmiş bir mevcudiyettir. İnsanlar da böyledir. İnsan maddeden meydana geldiği halde, maddeye nazaran bambaşka vasıflar arz etmektedir. İnsanın aslına dönmesi, terkihini değiştirmesi, unsurlarına ayrılması ile mümkündür. Ruhun bütün bu işlerde başarısı, tekâmülü nisbetindedir. Bu başarılar insan zaviyesinden asla ölçülemez. Çünkü insan kendisini ihtiva eden madde ile mümteziç ruhun tabiri diğerle insan şuurunun üstünde bir şuur ve insan idrakinin üstünde bir idraki düşünemediği için görüşleri daima indi, miyop ve sakattır. Meselâ mütekâmil bir ruh yeryüzünde insanların nefretle karşılayacağı bir hadiseyi incelemek için bedenlenir. Bu insan hayat

bu yapacağı işler bakımından diğerleri tarafından fena, suçlu, günahkâr addedilir. Halbuki, tekâmülde mevkiî yüksek bir varlıktır. Etüdünde eksik bulunmaması için bunu da, denemek istemiştir. Kâinatta süflü bir şey yoktur. Ancak, ulvî olan tekâmül yolunda çalışmak vardır. İyilik, kötülük, dünya menfaatlerine göre dünya nizamı için icad edilen izafi kıymetlerdir.

İnsan dünyada yaşadığı müddetçe bu kıymet hükümlerine tabidir. Ölümle ruh aslına beden de aslına rücu ettiği zaman, orada kullanılacak tabirler, oradaki kıymet ölçüleri, dünya ölçülerine ve insan şuuruna sığmaz. Orada, oraya intikal eden varlıklar dünyadan milyonlarca defa daha geniş ve daha büyük şümül tanıyan o mantıkann kanun ve icaplarına uyacak ve kendilerini ona göre ayarlayacaklardır. İnsan öbür âleme intikal ederken esasen bu işe uymayı bedenini dünyada bırakmak suretiyle zaten kabul etmiş bulunuyor, insanların öbür âlemi kendi zaviyelerinden ölçüp biçmeye ne hakları ve ne de selâhiyetleri vardır. İnsan yeryüzündeki içtimai nizamı

bile sağlayamıyor. Kâinat nizamı ve kâinatları, âlemleri tanzim ederken birtakım kanunlar vaz'edilmiştir. Bu kanunlar o kâinat sâkinleri olan varlıklara şamildir ve onların tabii olacakları esaslardır. Ruhlar hangi kâinatta tekâmül etmek istiyorlarsa o kâinatın prensiplerine uyacaklardır. Kâinatların birer atomu bile olamayan kocaman manzumeler, güneş manzumesi gibi elbette bu kanunun şümülü içindedir. Kâinatların umumi planları Tanrı tarafından tesbit edilmiştir. Fakat kâinatlar Tanrı iradesi ile yüksek, çok yüksek varlıklar tarafından meydana getirilmiştir ve yine o varlıklar tarafından idare edilmektedirler. Halbuki insan bunu düşünemiyor, bedenini dahi terkederken intikal ettiği âlemi kendi dar kalıplarına göre ölçerek tanzim etmek istiyor. Düşünmüyor ki o kendi bedenini bile oradaki ölçüye uyduramadığı için yeryüzüne bırakıp gidiyor. İşte bu suretle de insan ölçüsünün, insan düşüncesinin yardımcısız olarak yani ruhlar tarafından bildirilmezse kâinat nizamı hakkında fikir edinmesi kabil olamıyor.

Bir Ayrılığın Hikâyesi

(25. sayfadan devam)

den geçirdi ama yapamadı. Sanki bu hareketi ile garsonu ikinci defa kıracaktı gibi bir his doldu içine. Yirmibeşliğin birisini garsona uzatıp diğerini alıyordu. Garsonun memnun kaldığı besbelliydi, kendisi de memnundu sonuçtan. Kimbilir, belki elli kuruş bahşiş verseydi garson, onu şımarık, gösteriş düşkünü bir hovarda sanacaktı.

Bunları düşünürken gözlerini kahvenin içinde şöyle bir dolaştırdı. Yan duvarda «Dünya güzeli» nin resmi nakşedilmiş bir ipek halı asılıydı. «Dünya güzeli» nin başı üstünde bir kuş kafesi, içinde sanki kafese henüz girmişçesine ürkek ve ümitli bakışlar ve baş hareketleri ile gözü dışarıda bir saka.

Karşı duvarda üzeri dantelli naylonla örtülü radyoya gözü takıldı.

Radyoyu görünce müzik yayını da farketti.

Kendi kendisile alay etmeye koyuldu : «Artık» dedi «gözlerimle işitiyorum» ve ilâve etti «yakında kulaklarımla göreceğim.»

Radyodaki okuyucu da sanki kendisine azizlik ediyordu:

«Gün batar, kuşlar döner,

Dönmez bu yolda beklenen».

Sanki bu şarkıyı ilk defa işitiyormuş gibi içlendi. Halbuki bu çeşit müziği hiç ilgiye değer bulmazdı. Kendi kendisini yine suçlamağa koyuldu; demek ki, bıçağın kesici olduğunu öğrenmesi için kalbine bir hançer batırılması gerekiyordu. İşte o da olmuştu, oh olmuştu!..

STALİN BENİ ÇAĞIRTI

"Senin Kudretini Deneyeceğiz" Dedi

(Geçen sayıdan devam)

İpnotizmayı esaslı olarak tetkik ettim. Üstadlarım ne âlimler, ne de yogilerdi. Ben bilhassa köylerde sanat icra eden erkek ve dişi sihirbazlardan ders aldım. Onlar gibi, acıyı gidermesini bilirim. Bunu temin için, sihirbazlar muhtemelen mânâ taşımayan cümleler sarfeder. Ben, tercihan ecnebi dilden, aklıma geleni söylerim; bu sporu hiç tavsiye etmem, zira acı ve sancı faydalı tehlike çanıdır. Ben, aynı zamanda, yirmi metrelik mesafeden, zihnimi temerküz ettirerek, insanı sendeletebilirim. Herhangi bir mahalli büyücü de bunu yapabilir ve kimsenin Pavlov'dan bahsetmediği çağlarda bile, bu iş yapılırdı. Bu olay tetkike şayanıdır. Kanaatimce, psikiyatri'de ipnotizmaya kâfi derecede yer verilmiyor. Ben bir kere de, ruhsatsız olarak tabiplik ettim. Otuz yıl önce. Olay Polonyada cereyan etmişti Hastam, asil bir kent olan Y..., kafası içinde güvercinler olduğunu iddia ediyordu. Ruh doktorları aciz kalmışlar ve hasta, kafatasına trepan ameliyatı yapılacağı antüzesile, hastaneye götürüldü. Allenin talebi üzerine, hastaya, elimdeki kocaman teleskopla, ziyaret ettim. Onu iyice mu-

ayene ettikten sonra, kendisine «Hakikaten kafanızın içinde güvercinler var. Fakat ben onları kovacağım» ve kovdum. Şarlatanlık mı? Kabul, fakat aynı zamanda ipnotizmanın tatbiki vardı! Hasta, senelerce sıhhatini muhafaza etti.. Ancak bir gün, mantık sahibi biri çıkıp ona, kafası içinde güvercin olamayacağını izah etti! ve o şahıs, harp esnasında ölmemişse, güvercinlerin halâ orada olması gerekir.

Bu benim liyakatsiz ilk ve son tıbbi faaliyetim olmuştur. Fakat bazen, doktorların nezareti altında, alkolik ve sigara tiryakilerinin tedavisine iştirak ettiğimiz de olur. Ben bu kabül işlerden hoşlanmam, zira acıip bir yan etki, yani telkin hasıl oluyor: kendi telkinime kapılıyorum. Bir alkoliği tedavi ederken, aylarca ağzıma içki değdirmiyorum; tiryakiler huylarından vaz geçer geçmez, haftalarca sigara içemiyorum. Fakat tedavim tesirlidir. Hastalarım ister iradelerini, ister bazı ilâçları kullanmalarını tavsiye ederim.

Ben şu şekilde çalışmağa devam ettim: Varyete telepati - özel hafiye - yardımcı araştırmacı - 1939 faciasıyla birlikte Rusyaya sı-

Wolf MESSING

ğındım. O tarihten beri araştırmalara devam ettim. Dosyalarımında kendim hakkında ilmi raporlar ırmakla beraber; âlimlerin pek meraklı kişiler olmadığını tesbit ettim.

İşte bir zabıttan örnekler :

«Kendisine gelinecek, cebinden mendili çıkarılacak, mendilden kesilmiş rakamlar alınıp, büyük ihtilâlin tarihi olan 1917 dizilecek.» Ben bu zihni mesajı aldım ve aynen ifa ettim. Adam benimle işbirliği yapmıyordu. İlmi rapora bakılacak olursa, adamın yüzündeki ifadelerden ve pek cüzi vücut kıpırdamalarından - bu karışık hareket manzumesinden - mesajı tefsir etmişim. Raporu yazan, bunda ne tabiat üstü, ne de mistik kuvvet arınamadır demektedir. Bence, hava hoştur. Fakat bariz olmayan hareketçiklerden, mesaj çıkarılmasına ben harikulâde olay derim; fikirleri okumuş olmamı tercih ederdim.

Gözümün önünde «Sihhat» dergisinin 1963 senesine ait 3 üncü sayısı duruyor. Profesör G.İ. Koystski dergide «Wolf Messing» in tecübelerinden bahsediyor.. Makalenin ismi böyledir. Profesör, binnetice, benim müşahade - tefsir ve hafıza

mesajlarım harikulâde ge -
çirdiğimi, bu itibarla Da -
vid Ostraïkh gibi dahl ke -
nani veya von Liebern mi -
ni piyaniste benzetilebile -
ceğini beyan ediyor. Son -
ra da: «Messing hiç de -
telepat değildir» diyor ve
Fylov'dan ibareler zikredi -
yor. Sayın Profesöre karşı
büyük hürmetim var -
dır. O bana, basit müşaha -
de veya tetkikle bir kaç ha -
rakkamı kaşfedebildiği -
ni izah ederse, onun kana -
atına katılırım. Hem de tet -
kik ettiğim şahıs susamış i -
se, neden ben de susayo -
rum?. O, bir kedi sırtını ok -
uduğunu düşünürken neden
sülm ipekli ile temas etmiş
gibi oluyor? Bu sebeplerdir
ki, ben sadece telepatik ses -
ler duyduğumu ifadeden çe -
şitlenmekteyim. Bütün hassa -
larım etkileniyor. Tartışma -
ya mahal kalmaksızın me -
sasajlar aldığımı ifade ede -
bilirim. Esasen, buna mani ol -
masının mümkündür ve zıt
mesajlar neşreden bir kaç
kişi, numaramı berbat ede -
bilir. Bunu denedim. Bence,
büyük bir keman veya pi -
yano virtülozu konser verir -
ken, irade kâfi derecede mer -
kezleştirilmek şartıyla, onun
icrasını bozmak mümkün -
dür.

Sayın âlimler, bu garip
olayları neden tetkik etmi -
yorsunuz?

Daha ne diyebilirim?
Sempati bana yardım edi -
yor, kabul. En iyi dalga na -
şirleri bence sağır . dilsiz -
lerdir. Zira onlar konuşma -
dan tahayyül ederler. Şim -

di fiilen almış olduğum bazı
mesajlardan örnekler:

— Salona ininiz, bana
yaklaşınız. Sağ cebimden
1964 takvimini çekiniz. Ka -
sım ayını açınız. O ayı kur -
şun kalemle çiziniz. Bu iş
İRKOÜTSK'da cereyan et -
miştir.

— Bu kulübün lütfen
tavan arasına çıkınız. Ora -
da güvercin kafesi var. Ba -
na oradan beyaz bir güver -
cin getirin. Bu olay 1964 se -
nesinde Angarsa'da cere -
yan ediyordu.

— Salona ininiz. 11 in -
ci sıranın altıncı koltuğun -
da bir genç kızın çantasın -
da dünya haritası var. Son
sahife ile kapağı arasında,
bir yılbaşı tebrik kartı var.
Bu kartı lütfen halka tak -
dim ediniz. Sibiry'a'da 11 a -
ralıkta cereyan eden olay
dır.

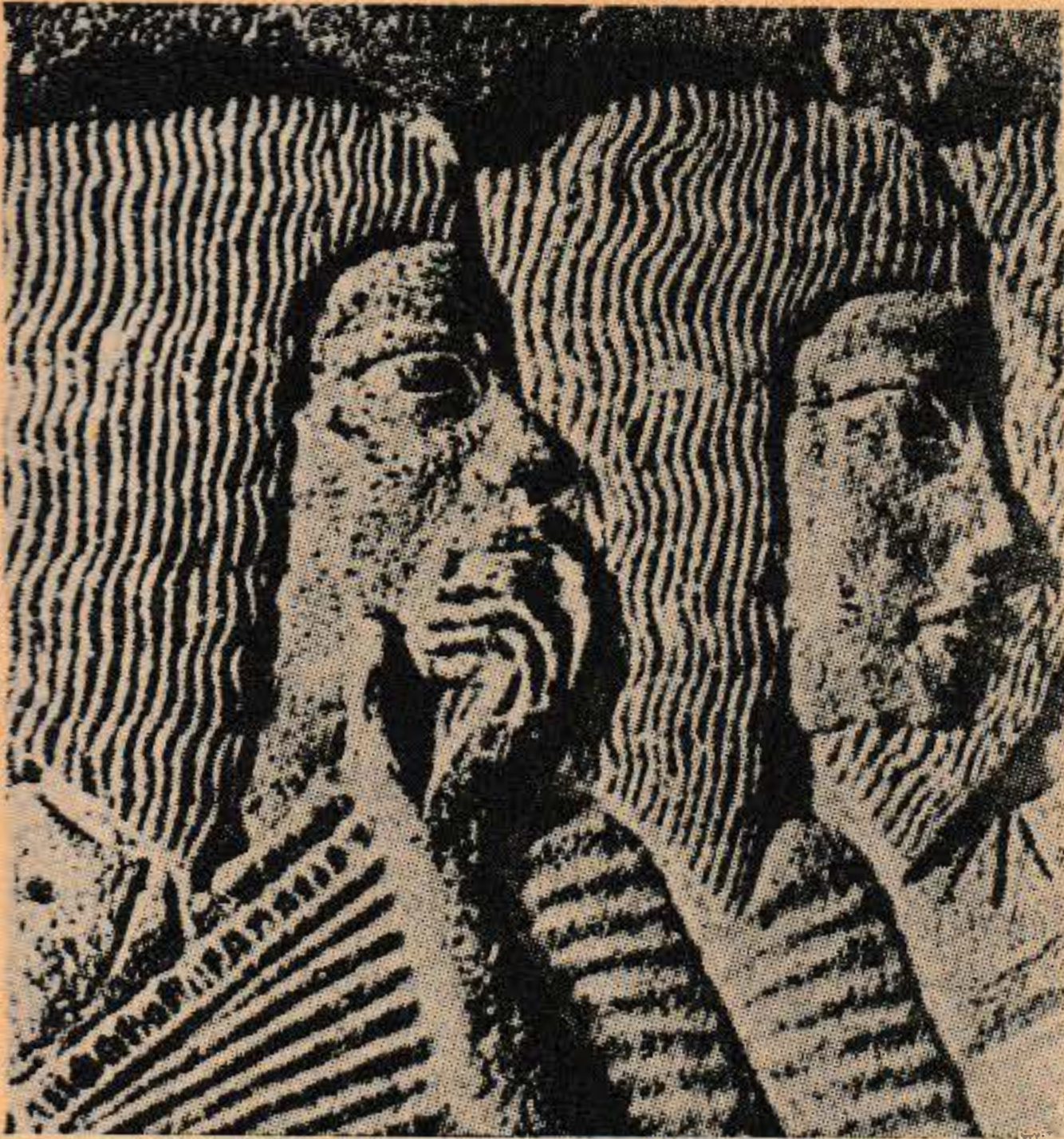
— Yangın söndürme a -
letine lütfen yaklaşın. Alet -
le duvarın arasında bir as -
ker başlığı bulunuyor. Kas -
ketin içinde saatim var. O -
nu bana getiriniz. Kousta -
naï'de 5 aralık 1963 de vaki
olaydır.

Telepati sâyesinde al -
nan bütün bu emirleri harfi -
yen ifa ettim. Bütün o in -
sanlar benimle işbirliği et -
miyordu. Gözlerim örtülü ol -
duğu halde, oldukça iyi bir
oyuncuyu satrançta yendim.
Satranççı ilk defa oynuyor -
dum ve el'an bu oyunun ka -
idelerini bilmiyorum. Ne ol -
muştu? Yanımda, çok iyi
diğer bir satranç oyuncusu
vardı. O, hiç bir hareket
yapmıyor, konuşmuyordu;

esasen uzmanlarca hazırlan -
mış göz bağı taşıyordum.
İşaretler veren satranç o -
yuncusu sadece elimden
tutmaktaydı. Telepati mi
dersiniz? Fevkalâde sinyal -
lerin intikali mi? Bana tel -
kinde bulunan satranç oyun -
cusunun nabızı veya titreşim -
leri mi bu işi yapmıştı? İki
faraziye de mümkündür. Fa -
kat telepati nedir? Tabiat
dışı kuvvet değil bu. Ben
bir sinyal aldığım zaman, o
bana herhangi bir enerji
(vasat) tarafından ulaşır.
Elimden tutulunca, ses dal -
gaları cinsinden enerji. U -
zak mesafeden çalıştığım
zaman, arz cazibesi cinsin -
den enerji.. Beni incelemek,
fizikçilere düşer.

Ben konu hakkında ya -
zılmış olan bütün kitapları
okudum ve tartışmalardan
bıktım. Bana, telepatinin,
dumura uğramakta olan a -
tavik bir haslet olduğunu
bile ispat ettiler. Bana aynı
zamanda, telepatinin gelecek
teki insanlara has olacak
bir sezîş olduğunu ispat et -
tiler. Eninde sonunda, bu
kabil tartışmalar beni yor -
maktadır. Bildiğim bir şey
var: samimi olan her kadın
veya erkek hayatında, hiç
olmazsa bir defa, anî tele -
pati olayına şahit olmuştur.

O halde bu garip olay
neden tetkik edilmiyor? Te -
lepati, dünyanın materya -
list mefhumu ile ne şekilde
çatışmaktadır? Radyo ve
televizyon, materyalist gö -
rüşle çelişmiyor da tele -
pati mi çelişiyor? Sayın â -
limler, lütfen cevap veri -
niz!

Tanınmış bir münekkiş
bugünün insanının
TEFEKKÜRÜ anormal
ve pasiflikle itham
etmekte olduğunu
söylemektedir.

Sadece DÜŞÜNMEK

Philip WYLIE

Şuur uyanıklığına varmak bütün eski felsefelerin
ana temasıdır.

Bahçemin تنها bir yerinde otururken bir tanıdığım evin etrafından dolanarak geldi beni buldu. «Hava mı alıyorsun» diye sordu. Ben «Sadece düşünüyordum» dedim. Adam gülererek «Yoksa bir hikâye falan mı tasarlıyorsun?» Diye tekrar sordu. «Hayır sadece düşünüyorum.» Dedim.

Rahatsız edilmeden yalnızca bir yere çekilip düşünmek imkânlarını bulmak artık pek kolay olmamaktadır. Evleriniz veya iş yeriniz şehirde ise esasen oralarda sükûnet bulmağa imkân yoktur. Bu hal şehir dolaylarında da aynidir. Kendi evinizde sükûneti temin etseniz bile komşulardaki hareketlere mani olamazsınız. Civarınızda bir çamaşır günü, kap kaçak patirtisi, klâkson sesi v.s. bulunur. Bir göl kenarına giderseniz orada vızır vızır işliyen motörlerden kaçacak yer ararsınız. Ormanlara çıksanız transistörlü radyolar gelir sizi bulur.

Bu gürültülü insan seslerine o kadar alışmışız ve bundan da kaçınılmıyacağımızı

kabul etmişiz ki, sükûneti arıyan birini gördüğümüz zaman onu anormal buluyoruz.

İnsanlar, sanki müsbet bir şeyden kaçır gibi bir gürültü, bir hay huy içerisine girerek kendi kendilerinden kaçmaktadırlar.

Fakan insanlar her zaman böyle olmamışlardır. Meselâ gençliğimin ilk yıllarında ben o çağlarda sakin murakabe anlarını severdim. 18 yaşlarında iken üç arkadaşla Kanada ormanlarında üç ay geçirmiştik. Umumiyetle orman kadar sessiz geçen zamanlarımız oldu. Bu arada ben, diğerlerinden uzaklaşarak iki gün yalnız geçirdim - tabii beni bulacaklarından şüphelenmiyordum - Çok gezinmemiştim; münasip bir yer bulunca orada bir ateş yakmışım ve hiç sıkılmadan iki gün orada kaldım. O zaman bile düşünecek ne çok şey vardı...

Nitekim sonradan öğrendiğim gibi, insanlar, kendilerini tanımları için zaman

Zaman yalnız kalabilmelidirler. Dış tesirlerden uzak, bizi, biz, yapan her ne ise, onu tanımağa, keşfetmeğe çalışmalıyız. Akıldan, kalbimizden, ruhumuz ve imajinasyonlarımızdan nelerin geçtiğini yakalıyabilmeliyiz. Varacağımız netice bizi, bize tanıttacaktır, gerisi kitapların veya başka insanların fikirleridir.

Mukaddes metinlerdeki «Kendini Tanı!» sözü bütün tazeliği ile önümüzdedir.

Gençliğimdc. gençlerin gökyüzüne saatlerce dalgın bakmaları gayet tabii karşılandı, buna çok az kimse muhalefet ederdi. Tabii karşılıyanlar bu dalgın, düşünen gençlerin ileride birer iş adamı olacaklarına inanırlardı. Nitekim «Amerikan Rüyası» denilen kalkınma, o devirde düşünen gençlerin sonraki meyvasını teşkil etti.

Şimdi ise durum değişmiş, dalgın, düşünen bir çocuğun ailesi, bu durumun tehlikeli bir hal olduğuna vchmederek sinir krizleri geçirmektedir. Çocuklar güya, içine kapanık olmasına mani olmak için, sokağa salıverilip oyuna teşvik edilmektedirler.

Böylece çocuk, gençlik çağına kendisi hakkında hiç bir fikri olmadan geçmektedir. Okullarda ise kendi kendini tanımanın imkânı yoktur, aksine, oralarda guruplaşmalar meydana gelir. Sonradan da muayyen kalıplardaki insan toplulukları ortaya çıkar. Bu gruplar adetâ rüzgârın sevkitabisiyle hareket edencesine muayyen davranışlara sahip olurlar. Değer ölçüleri aynıdır. Gayretleri değişen dünyanın karşısında, statülerinin bozulmaması uğrunda mu-

ayyen dozda bir çaba göstermekten ibarettir.

Zamanımızın bu çeşitli fikir cereyanları içerisinde başarı sayılabilecek yolun seçilmesindeki isabet atiklik ancak düşünmesini bilen ve kendisini tanıyan bir kimsede görülür.

Ben ne arkadaşlığı küçümsüyorum ve ne de topluluğun alcyhindeyim. Şunu istiyorum ki, fert kendini tanımazsa arkadaşına veya topluma ne kazandırabilir? Malumdur ki, bir cemiyette ve bir arkadaş muhittinde, aranılan, mutlaka kendini bilen ve bu bilişin ona kazandırdığı bir şahsiyet bütünlüğüne sahip kimselerdir. Sıradan, birbirinin kopyası olanlar hiç bir role sahip olmayan figüranlardır.

Şüphesiz en idcal düşünce mahaller tabiat içindeki kuytu yerlerdir. Bununla beraber düşünmeğe alışmış ve kendilerini iyi tanıyan insanlar, şartlar ne olursa olsun bir tecrit hali içerisine kolayca girip düşünebilirler.

Beni üzen şey, tabiatın koynundaki tenha yerlerin gittikçe eksilmesidir.

İnsanlar arada bir düşünebilmek için yalnız kalabilmenin çarelerini aramalıdır lar, onun faydalı neticesi olan «kendini tanıma» durumuna erişmelidirler.

Dünyamızın bu gün içinde bulunduğu hususî durumun, ancak şuurlu, kendini tanımış kimseler müşahede edebilmekte ve en uygun yolu atiklikle benimsemektedirler. Diğerleri ise ıstıraplı ve yorucu cereyanlar içerisinde dalgalanmaktadırlar.

RUH ve MADDE

- ☆ Daima daha faydalı
- ☆ Daima daha güzel
- ☆ Daima daha zengin münderecaf

**RUH ve MADDE'de bütün sorularınızın cevabını bulacaksınız.
RUH ve MADDE'nin gayesi daima size hizmettir.**

Abone ve sipariş adresi : P.K. 1157 — İSTANBUL

Kıt'alar arası mesafeyi kısaltan
Jet devrimiz aynı zamanda
yolcularına sürprizli temaşa
imkânları da sağlamaktadır

Hava Yollarından Skeçler

U.S. Lady'den, Pamela HENNEL

Havai enternasyonal hava meydanında bir öğleden sonraydı. Middle East uçağı henüz yere inmişti ve yolcuları gümrüğe almışlardı. Yolcular arasında ufak tefek sıkı giyinmiş bir arap kadını dikkati çekiyordu. Bir ara kadının gözü duvardaki saate takıldı ve sür'atle gümrük binasından tekrar meydana fırladı, gözden kayboldu. Bir an şaşırarak gümrük muhafaza memurları derhal peşinden koşular; onu her halde kaçak falan sanmışlardı. Onu buldular, fakat yanına sokulamadılar; kadın Mekke'ye doğru yönelmiş olarak namaz kılmaktaydı.

Bugün Jet devri kıtalar arasında mesafeyi kısalttığı gibi çok değişik müşahade imkânlarını da vermektedir. Burada sizlere anlatacağım sahneleri ilk dünya turum esnasında bizzat müşahade ettiklerim ve uçak personeli tarafından edindiğim malumatlar olacaktır.

Uzak şarka hareket eden uçağım tamamen doluydu. Şöyle bir etrafıma bakındığımda yolcuların değişik milletlere mensup olduklarını farkettim. Yanımdaki her halde bir Chicagoluydu, bir iş adamı elindeki bir rapordan borsa grafiğini takip ediyordu, sol tarafımda bir Kamboçyalı yanındaki mandalarından bahsediyordu, öbür tarafta bir Türk elindeki parlak kehribar tesbihini çekiyor ve bir Arap, hostese, koluk kemerini entarisinin altından bağladığını söyleyerek onu ikna etmiye çalışıyordu.

Tokyo'ya vardığımızda uçağa ufak tefek bir Çinli kadın yolcu geldi, elinde bir kafes ve içinde bir tavuk vardı. Ona, kafe-

si bagaja koymaları icabettiğini söylediler. Kadın, kafesi vermek istemiyordu, onu sıkı tutmuş bir taraftan da fırtına gibi konuşuyordu. Nihayet yasak olduğu ona anlatıldı. Bu defa razı oldu, fakat eğer Hong Kong'a kadar tavuk yumurtlarsa, yumurta hava yollarına ait olmayacaktır diye şart koştu.

Hemen hemen her uçuş sonunda bazı yolcuların çeşitli eşyalarını uçakta unuttukları görülmekteymiş. Hava meydanlarında gümrüğe alındığımız sırada bazı kimselerin yalın ayak olduklarını hayretle gördüm, bunlar umumiyetle şarklılardı. Sonradan anladım ki uçak alana inince, bağdaş kurarak oturdukları koltuklarından telâşla kalkıyorlar ve yerde bırakmış oldukları sandaletleri, ayakkabıları koltukların altına kaydılarından kolayca bulup ayaklarına geçiremiyorlar ve öylece iniyorlar aşağı. Bazanda tualeet kabiniinde bir erkek kostümü bulunuyormuş, bunlar her halde enternasyonal polislerin takip ettiği kimseler olmalı ki kıyafet değiştirip aşağı öyle iniyorlar.

Bangkok ile Yeni Delhi arasında uçarken Thai'li bir karı-koca bana dolma ikram ettiler, uçağa yemekleri ile gelmişlerdi. Daha sonra hostesle bu hususta yaptığım konuşmada öğrendiğime göre uzak şark yolcularının uçağa yemek getirmek adetine olduklarını, hatta onları teşyie gelenlerin hediye olarak tabaklarla yemek getirmenin çok nazik bir davranış olarak telâkki ettiklerini anlattı. Bu yemekler daha ziyade kabuklu deniz böcekleri, çekirge, koyun gözü, balık başı v. s. imiş ve onlar bu

...lerini yerlerken diğer yolcular on-
... sınırlı sınırlı bakıyorlarmış. Bir defa-
... Afrikalı bir yolcu çantasından bir is-
... ocağı çıkarmış ve gayet rahat ve saf-
... onu yakarak çayını demlemek istemiş,
... derhal mani olunmuş. Bazı müslüman
... lerine göre bazı yolcular da yemekten
... yanlarında getirdikleri kendi suları
... gidip kabinde ayaklarını yıkarlarmış.

Hindistanın iki hava meydanında da
... erinde acaip, iri kutular tutan şahıslar
... düm, hiç birisi de kutuları yere bırak-
... orlardı, bunlar uçağa girip oturdukları-
... nda da acaip kutularını dizleri üzerinde
... elleri ile tuttuklarını müşahade ettim, son-
... dan öğrendiğime göre kutuların içinde
... sevdiği kimselerin külleri bulunmaktay-
... mış ve vasiyet üzerine istedikleri yere gö-
... rüyorlarmış.

Yeni Delhi'den sabah erken hareket et-
... ğimizden biraz sonra genç bir Hintli kadın
... dört çocuğu ile uçağın küçük tualeline gi-
... rip kapıyı kapadılar. Bir müddet sonra ka-
... pıyı zorlamaya başladılar. Küçük kabinin
... i bu aife ile kalabalıklaştığından kapıyı
... bir türlü açamıyorlardı. Hostes ve kadının
... secası imdatlarına yetişti ve kurtuldular.
... Bu hususta hostesle yaptığım konuşmada
... çoluk çocuk ile seyahat eden uzak şark
... yolcularının çeşitli hâdiselere sebep olduk-
... larını öğrendim.

Hostes çok enteresan bir olay daha an-
...lattı: Beyruttan bir şeyh uçağa girmiş ka-
... pı kapandıktan sonra şeyh bakmış ki uçak
... halâ hareket etmiyor, sinirlenmiş ve ken-
... disini teşiye gelen bir grup adamına pen-
... cereden işaret ederek uçağı itmelerini ist-
... temiş. Adamlar kendilerine mani olan alan
... personeline aldırmadan uçak hareket etsin
... diye itmeye çalışmışlar.

Uçak yolcuları arasında hayvan sever-
... lerle personel arasında sık sık hâdiseler
... çıkarmış. Çoğu hayvanını yanında alıko-

mak istermiş bu hayvanlar arasında kedi
... köpekten maada maymunlar, yılanlar ve
... kuzey Amerika ayıları varmış. Amerikalı
... bir fotoğrafçının Hindistandan aldığı dört
... papağanı bagaja vermeyince onlara yolcu
... bileti alması teklifi karşısında deliye dön-
... müş. Tahrandan bir yavru leoparı kedi
... kafesi içinde yolcunun yanında gören mü-
... rettebat, hayvanın siyam kedisine benze-
... mediğini ileri sürerek bagaja götürmüşler.

Yine enteresan bir olayda batı Berlin
... hava alanında cercyan etmiş, kucağında
... bir domuz yavrusu taşıyan bir adam Ham-
... burga iki bilet istemiş, biletin biri domuz
... içinmiş ve macerasını anlatmış: Doğu
... Berlinden kaçmış ve görüldüğü gibi bu kü-
... çük domuzundan başka hiç bir şey getire-
... memiş. Onun için domuzu çok kıymetliy-
... miş. Sempatı toplıyan bu adamcağıza bir
... bilet vermişler ve hayvanı da bagaja ko-
... yacaklarını Hamburga varınca da kendisi-
... ne sağ sağlam teslim edeceklerini vaad ile
... teskin etmişler.

Hava alanlarında bagaj memurlarının
... en çok şikâyet ettikleri konu da fazla bagaj
... için ekstra ödeme zuhuru karşısında yol-
... cuların gördükleri reaksiyon olmaktadır.
... Bazı yolcular bagaj muamelesine ge-
... linceye kadar üç lisan konuştukları müşa-
... hade edilse bile ekstra bagaj mevzuu çıkın-
... ca hiç bir lisan bilmez olurlarmış kendi li-
... sanlarından maada. Pazarlık seven bazı
... muhitlerde Tahran, İstanbul gibi meydan-
... larda bazı yolcular fazla bagaj ücretlerin-
... de pazarlıkla bir indirim mümkün kılmak
... taymışlar. Bagajlarını fazla göstermemek
... için batılı yolcular ekseri bir kucak eşya-
... larını pardösülerine sararak kollarına al-
... maktaymışlar. Uzun ve bol entari giyen
... şarklılar bu hususta daha şanslıymışlar el-
... biselcrini üst üste giydiklerinden elleri boş
... fakat acaip bir şişkinlik içinde uçaklara
... girip çıkıyorlarmış.

Ruh ve Madde'ye Abone Olunuz

Sevinç Şarkısı

(3. Sayfadan devam)

Fakirlik ve acı gelsin,
Onlar da sevincimize girecekler.
Unutalım kini, intikamı
Can düşmanımızı bağışlayalım;
Tek gözyaşı onu sıkmasın
Tek vicdan azabı kemirmesin onu.

Pençelerimiz silinsin!
Bütün âlem uysun!
Kardeşler yıldızlı gökten ötede
Tanrı hükmeyleyecek hükmettiğimiz gibi.

VII

Sevinç kadehlerde ışıldar.
Salkımın altın özünde,
Sert olanlar yumuşar,
Ümitsizler yeniden güç kazanır.
Kardeşler kalkın hepiniz
Büyük kadeh dolaştıkta
Ve köpükler semaya taşınca
Bu kadehi iyi bir cana da siz uzatın!

Yıldızlardan girdaplar Onu övmekte
Ve görünmez kuvetlerin şarkısını
İyi bir cana bir kadehle uzatın,
Övküler, yıldızlardan ötede yasayana!

VIII

Acılarda uzun süren bir cesaret,
Acı çeken saflığa yardım,
Yeminlere ebedi sadakat,
Dosta düşmana hep gerçek,
Kırallar önünde yerinde vekar
Kardeşler isterse malımız, canımız gitsin
Yeter ki liyakat, tacını giysin;
Ve kurusun yalan meyvaları.

Kutsal daireyi kapatın,
Bu altın şarabla and edin
Vaidlere sadık olmaya,
Yıldızların Hakimi adına.

OKUYUCULARA CEVAPLAR

Sayın Lâtife Gürsoy — SİVAS

Medyomluk çalışmasına başlamadan önce, bu vazifenin zorluklarını, sorumluluklarını iyice düşünüp taşınmanız lâzımdır. Başlamadık. Başlamak, iyi niyetle başlamak, insanlara yardım etmek idealiyle almak güzeldir. Fakat tatbikat ve hayatın zorlukları bu güzellikleri yoketmeye matemayildir. Ruh ve Madde'niz «Spiritizm Derslerinde» bunları sizler anlattı. Başarılar dileriz. Zorluklarınız için bize yazınız.

Selâm ve sevgiler.

Sayın Mevlüt Koray — ISPARTA

«Din kitaplarında her şey var, medeniyet bunlardan faydalanyor, icadlar yapıyorlar, diyorlar. Var olmaya vardır belki.. Ama bunları anlamak için iyi tefsir etmek lazımdır, diyorum. Tefsir için de bilgili olmak şarttır. Meselâ ben şahsen spirit bilgileri birçok âyetleri daha iyi ve tatbikata

uygun olarak anladığımı sanıyorum. Lütfen beni bu hususta aydınlatın »

Din kitaplarında beşerî tekâmüle esas olacak açık ve kapalı ifadelere bürünmüş birçok bilgiler mevcuttur. Bu bilgiler, kitabın verildiği insanlık tekâmül seviyesine uygun bir ifade ve stile maliktirler. Anlatılmak istenen gerçekler kâh basit bir iki kelime yahut misalle söylenir, kâh mecaz ve sembollere sarılarak verilir. Artık tekâmül seviyesinin icab ve ihtiyaçlarına göre bunlardan iman ve harekât kaideleri çıkarılır. Bir zaman sonra da beşerî düşünce hızla gelişir ve doğmatik safhayı zorlamağa başlar; yeni bir anlayışa ihtiyacı vardır.

İşte spiritik çalışmalarla elde edilen bilgiler bu zorlanan realitenin aşılması için insana yön ve kuvvet vermektedir. Böylece herhangi bir din kitabı okununca, spiritik bilgilerden dolayı, yeni yeni anlayışlara ulaşmak mümkün olmaktadır.

Selâm ve sevgiler

En Nefis Kahve

(RUH : 532)